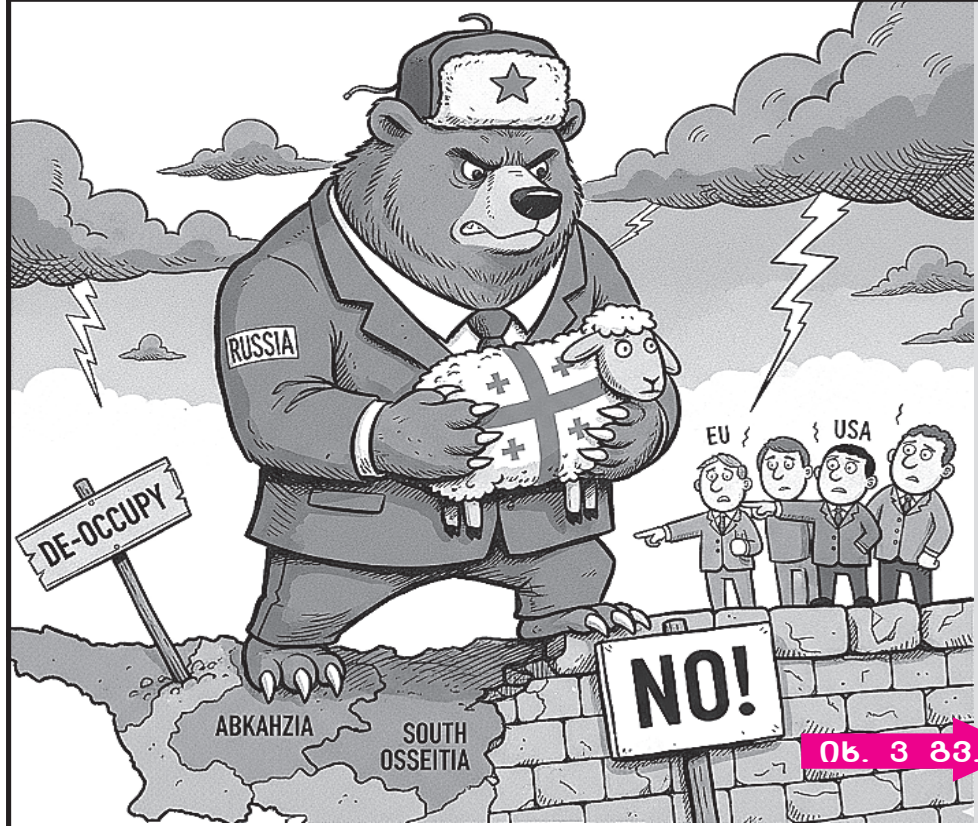

ისევ ნატოს ტვალს ეძებ, „ოცნებავ“?!

**ველოდებით
 უკეთეს
 დროს,
 რომელიც
 არავინ
 იცის,
 სანთოდ
 დადგება
 თუ არა!!!**

ნბ. 3 გვ.

**ივანიშვილის
 ყოფილი
 ადვოკატი —
 პოლიტიკავი**

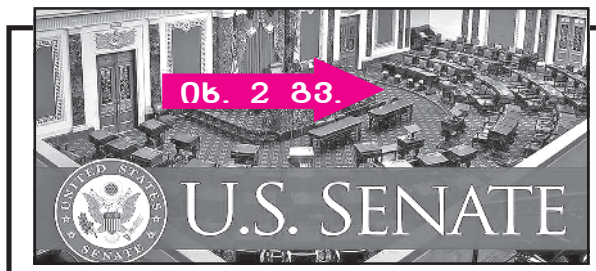
„ჯერ
 სპარტაკო“!

**მიხეილ
 ჯავახიშვილი
 უღმერთო
 ლიბერალი იყო...**

ნბ. 11 გვ.

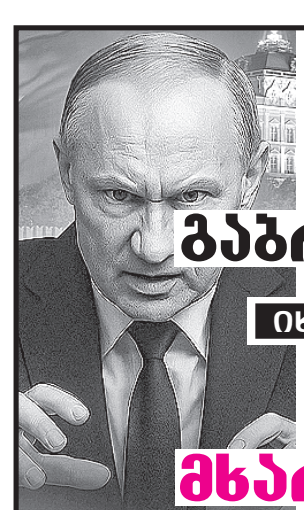
რუსეთი საქართველოს დემოკრატიკაზე უარს აცხადებს!

ნბ. 2 გვ.

**საქართველოს
 განმაქიქებელი
 დოკუმენტი ისევ დაიბლოკა!**

**!!საფრანგეთი
 მოგვარდის
 ეს აქცია**

**ვუტინი
 კალიან
 გაბრაზებულია,
 თუმცა
 ვაუინგტონს
 მხარს უჭერს!..**

ნბ. 4 გვ.

ვისია, ვისი „გამოჭრილი“ ავტონომია, ანუ რისთვის უაიქმნა

ნბ. 8 გვ.

**„სამხრეთ ოსეთის“
 აღმინისტრაცია?!**

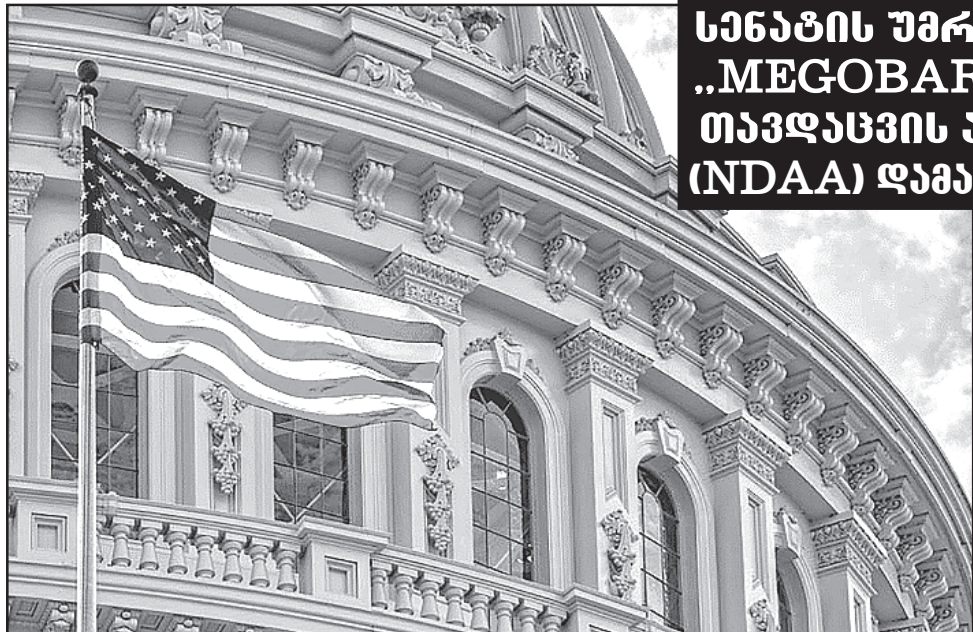
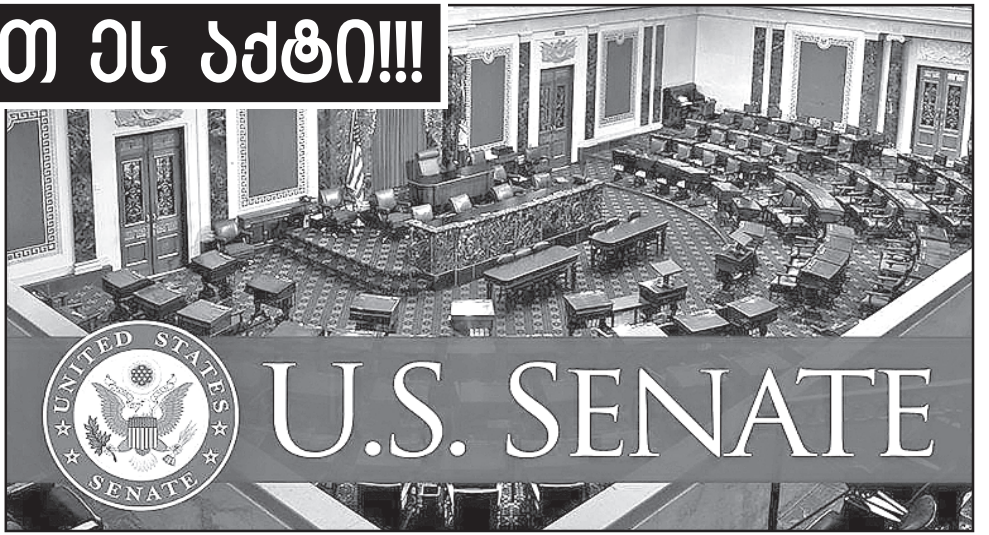
ვანო ჩხიკვაძე:

ნბ. 9 გვ.

**მეგობრობის
 გოცონი
 ისევ
 ანთო!**

საქართველოს განუაქოებაელი დოკუმენტი ისევ დაიბლოკა!

სენატის უმრავლესობის ლიდერმა „MEGOBARI Act“-ის პროცესი თავდასხვის ავტორიზაციის აქტში (NDAA) დაამატა უარი განაცხადა

სენატის უმრავლესობის ლიდერმა ჯონ ტუნემა (რესპუბლიკელი სამხრეთ დაკოტაიდან) გასულ თვეს უარი განაცხადა წარმომადგენელთა პალატის სპიკერ მაკ ჯონსონის (რესპუბლიკელი ლუიზიანაიდან) პირად თხოვნას, წინ წაეწია სანქციების კანონპროექტი, რომელიც საქართველოში მოქმედ პარკუსულ და ანტიდემოკრატიულ მაღალჩინოსნებს ეხება.
— ამის შესახებ ინფორმაციას კონგრესის აპარატის ორი თანამშრომელი ავრცელებს.

ჯონსონის სურდა, რომ კანონპროექტი, სახელწოდებით „მეგობარი აქტი“, შეემატა ეროვნული თავდაცვის ავტორიზაციის აქტში (NDAA) — თავდაცვის ყოველწლიურ კანონმდებლობაში, რომლის მიღება სავალდებულოა. კანონპროექტი, რომელსაც ფართო მხარდაჭერა აქვს როგორც წარმომადგენელთა პალატაში, ისე სენატში, პრეზიდენტს დაავალდებულებდა, დაენახებინა სანქციები იმ პირებისთვის, რომლებიც ძირითადად საქართველოს უსაფრთხოებასა და სტაბილურობას. თუნის გადაწყვეტილება, უარი ეთქვა ჯონსონის თხოვნაზე, პირდაპირ ეწინააღმდეგება იმ პრინციპს, რომელიც უკანასკნელ წლებში უფრო დაუფლდა. ეს უკვე მეორე შემთხვევაა იყო სამი თვის განმავლობაში, როდესაც თუნმა დაგლოკა ორპარტიული მოთხოვნა „მეგობარი აქტის“ NDAA-ში შეტანის შესახებ.

ჯონსონის მიერ ბოლო წლის განხორციელებული ჯარევი კანონპროექტის სასარგებლოდ მოულოდნელი აღმოჩნდა მათთვის, ვინც NDAA-ს პროცესს ახლოდან აკვირდებოდა. „სპიკერ ჯონსონის ლობირება მისასაღებელი იყო, თუმცა თითქმის არასაიდან გაჩნდა“, — განაცხადა კონგრესის აპარატის ერთ-ერთმა თანამშრომელმა, — „ჩვენ გვგონია, რომ კანონპროექტი მკვედარი იყო მას შემდეგ, რაც სექტემბერში თუნმა ის დაბლოკა. სპიკერის თხოვნით, ბო-

ლო წუთს ძალიან ვეცადეთ კანონპროექტის NDAA-ში შეტანას, მაგრამ თუნის წინააღმდეგობის დაბლოკვა ვერ შევძელით“. ჯონსონმა პროცესი 21 ნოემბერს დაძაბა და თანამშრომლები აამოქმედა, რათა სხვა რესპუბლიკელებსა და დემოკრატებს დაკავშირებოდნენ და მხარდაჭერა მოეპოვებინათ კანონპროექტის დასამატებლად NDAA-ში, რომელიც თითქმის უკვე დასრულებული იყო. მაგრამ თუნმა მტკიცედ იდგა კანონპროექტის წინ ნაწილის საწინააღმდეგო პოზიციაზე.

„მან უმრავლესობის კატეგორიული უარი თქვა“, — განაცხადა ერთ-ერთმა თანამშრომელმა. თუნის და ჯონსონის ოფისებმა კომენტარის გაკეთების მოთხოვნას არ უპასუხეს. თუნმა „მეგობარი აქტის“ NDAA-ში შეტანა ადრეც დაბლოკა სენატორ მარკეტის მალინის (რესპუბლიკელი ოკლაჰომიდან) თხოვნით, რითაც იმედი გაუქრუა კანონპროექტის ორპარტიულ მხარდაჭერას და საკონგრესო ჩაბრუნებას პროდემოკრატიული აქტივისტების. 2020 წელს მალინმა „ქართული ოცნების“ მთავრობას აღნაშენებელი იმამაში, რომ ისინი „ამერიკისთვის მტრულად განწყობილ მეტოქეებსა და მტრებს“ უახლოვდებოდნენ. თუმცა სექტემბერში მან The Hall-ს განუცხადა, რომ ურთიერთობა ჰქონდა მხარვედ პარტია „ქართული ოცნების“ პრემიერ-მინისტრ ირაკლი კობახიძესთან და თბილისთან მიმართებით სანქციების „მათარხის“ ნაცვლად, წახალისებით პოლიტიკის გამოყენებას ემხრობოდა.

„მინდა მათთან მუშაობის შესაძლებლობა შეწყვიტოს, ვიდრე სანქციებს დაუწესებოთ. მინდა ვიმუშაო მათთან, რათა დაეინახო, როგორ შეუძლიათ მიაღწიონ რეალურ სუვერენიტეტს და თავი დააღწიონ რუსეთის მძლავრ გავლენას“, — განუცხადა The Hall-ს.

მთლიანად კოლეგები ორივე პარტიიდან არ მიიჩნევენ „ქართულ ოცნებას“ კეთილშინდისიერ და თანამშრომლობისთვის მზად მყოფ პარტნიორად. 2024 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებში ძალაუფლების მითაცვების შემდეგ, რომელიც შეფასდა როგორც არათავისუფ-

ფალი და არასამართლიანი, საქართველოს მმართველმა პარტიამ დაიწყო ძალადობის, რეპრესიების, დაპყრობისა და დაპყრობის კამპანია პოლიტიკური ოპონენტების, კრიტიკოსებისა და დამოუკიდებელი სამოქალაქო საზოგადოების ჯგუფების წინააღმდეგ.

ერთ-ერთი ყველაზე საგანგაშო ბრალდების თანახმად, რომლის შესახებაც კვირას BBC იუწყებოდა, საქართველოს უსაფრთხოების ძალებმა გასულ წელს ანტისამთავრობო აქციების წინააღმდეგ პირველი მსოფლიო ომის დროინდელი ქიმიური იარაღი გამოიყენეს.

ტრამპის ადმინისტრაციას არ გაუშვამია გაიდენის პერიოდის სანქციები „ქართული ოცნების“ მაღალჩინოსნების წინააღმდეგ, რომლებიც კორუფციისა და საქართველოს დემოკრატიისა და უსაფრთხოების ძირის გამოთხრის ბრალდებით დაწესდა. თუმცა, ამჟამად, რომ კანონს გავლენა ექნება.

ელენე კინწრაშვილმა, გერმანიის მარშლის ფონდის ტრანსპარენტურობის უსაფრთხოების გუნდის უფროსმა პროგრამულმა კოორდინატორმა ვარშავაში, განაცხადა, რომ „მეგობარი აქტი“ გაზრდის პირად ფასს ქართველი მაღალჩინოსნებისთვის, რადგან ის მიზანში ამოიღებს მათ ფინანსურ ქსელებს, გაყინავს აქტივებს და დაანესებს საფრთხეებს მშენებლობისთვის. „ეს ასევე გაზრდის მკაფიო გეოპოლიტიკურ სიგნალს: ვაშინგტონი მზადაა, საქართველოს ავტორიტარული გადახრა შეაფასოს არა როგორც შიდა დავა, არამედ როგორც სტრატეგიული პრობლემა“, — განაცხადა მან.

ამჟამად საქართველოს მიიჩნევენ მნიშვნელოვან პარტნიორად რეგიონში ამერიკული უსაფრთხოების ინტერესების წინსვლის საქმეში, კავკასიაში მისი სტრატეგიული მდებარეობის გათვალისწინებით, რომელიც რუსეთსა და ახლო აღმოსავლეთს აკავშირებს. ქვეყანა ათწლეულების განმავლობაში წარმოადგენდა პოსტსაბჭოთა სივრცეში ჩამოყალიბებული დემოკრატიის მოდელს და მან 2008 წელს წინააღმდეგობა გაუწია რუსულ შეჭრას. რუსეთს კვლავ ოკუპირებული აქვს საქართველოს ორი ტერიტორია — სამხრეთ ოსეთი და აფხაზეთი, „ქართულმა ოცნებამ“ კი ბოლო პერიოდში გააღრმავა კავშირები მოსკოვთან, ჩინეთთან და ირანთან.

ანალიტიკოსები და პროდემოკრატიული აქტივისტები განაშტეტებენ, რომ აშშ-ისა და ევროპის მხრიდან ქმედითი ნაბიჯების გარეშე, საქართველო მთლიანად დაიკარგება აშშ-ის მოწინააღმდეგეების ხელში.

„თუ „მეგობარი აქტი“ არ იქნება მიღებული ან განუსაზღვრელი ვადით გადაიდება, შედეგები საქართველოს შიგნით მიმდინარე იქნება“, — განაცხადა პინწრაშვილმა.

„მომხრები“, რომლებსაც განსხვავებული აზრის გამო უკვე ემუქრებათ კრიმინალიზაცია, თვალთვალის, პატიმრობა და მიმდინარე ჯარიმები — ამ წარუმატებლობას ადიფავს როგორც დემოკრატიული მოკავშირეების მხრიდან მითითება. (ქართული ოცნება) ამას კიდევ უფრო აგრესიულად გამოიყენებს იმ ნარატივის გასაძლიერებლად, თითქმის „დასავლეთი მხარის უჭერს რეჟიმს და არა ოპოზიციას“, რაც ხელს შეუწყობს შემდგომ რეპრესიებს და დააჩქარებს სრული ავტორიტეტული იზოლაციისკენ სვლას. ამ სცენარით, რეჟიმის მარჯულები კიდევ უფრო მოიჭიმება და სამოქალაქო წინააღმდეგობის სივრცე დრამატულად შემცირდება“.

კანონმდებლები ორივე პარტიიდან სულ უფრო ხშირად გამოხატავენ შეშფოთებას ტრამპის ადმინისტრაციისა და საჯარო სივრცეში, რათა სკალონ მოქმედების მოტივირება. 5 ნოემბერს სენატორმა ჯონ შაჰინმა (დემოკრატი ნიუ-ჰემპშირიდან), სენატის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის წამყვანმა წევრმა, წარმოადგენელთა პალატისა და სენატის კანონმდებელთა ორპარტიულ ჯგუფთან ერთად წერილი გაუგზავნა სახელმწიფო მდივან მარკო რუბიოს. ისინი მოუწოდებდნენ მას, დაეყვა აშშ-ის მისი ამერიკელი და ქართველი თანამშრომლები იმ ბრალდებებისგან, თითქმის ისინი არაა „რადიკალიზებული მთავრობის წინააღმდეგ“ და აშშ-ის მიერ ფინანსდება „რეგულაციური მიზნებისთვის“. „ეს არასწორი დახასიათება საფრთხეში ადგენს ადგილობრივ თანამშრომლებს (FSNs). ეს განცხადებები ასევე მნიშვნელოვან გარემოებაზე მიუთითებს: „ქართულმა ოცნებამ“ აჩვენა, რომ არ აქვს სერიოზული განზრახვა, გააუმჯობესოს ორმხრივი ურთიერთობები შეერთებულ შტატებთან“, — ნათქვამია წერილში.

28 ნოემბერს შაჰინმა და სენატის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარე, სენატორმა ჯეიმს რიზმა (რესპუბლიკელი აიდაჰოიდან) გაავრცელეს ერთობლივი განცხადება, რომელშიც გააკრიტიკეს „ქართული ოცნება“ ქვეყნის „თანამედროვე ისტორიაში მწველი, ახალი თავის“ შემოტანის გამო.

კანონმდებლები ესმარებოდნენ წლისთვის, როდესაც „ქართულმა ოცნებამ“ უარი თქვა ქვეყნის კონსტიტუციით განსაზღვრულ ევროკავშირის წევრობისკენ სწრაფვაზე და გადადგა ნაბიჯი „ავტორიტარული კანონების მიღების, პოლიტიკური ოპოზიციის დაპატიმრებისა და აკრძალვის მცდელობის, სამოქალაქო საზოგადოების ლიდერების დაპყრობისა და შეერთებული შტატებისა და მისი საელჩოს პერსონალის გაშავების მიმართულებით“, — წერს შაჰინი და რიზი.

„ამ მიმდინარე დისკუსია მოუწოდებდა მთავრობას, დაუყოვნებლივ შეეცადოს პრინციპული, ადამიანის უფლებების თაობაზე სუფთა საქართველო და კვლავ აიღოს ვალდებულება დემოკრატიულ მმართველობაზე“...

რუსეთი საქართველოს დეოკუპაციის უარს აცხადებს!

რუსეთი არ არის მგალ, საქართველოსთან პოლიტიკური დიალოგი საქართველოს პირობებით განახლოს. სერგეი ლავროვის უწყებაში აცხადებენ, რომ პოლიტიკური დიალოგის განახლების წინაპირობები არ არსებობს. შენაბამისად, რუსეთი აცხადებს, რომ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის რესპუბლიკების სახელმწიფოებრიობის აღიარების გაღწევა შეუძლებელია.

ველოდებით უკეთეს დროს, რომელიც არავინ იცის, საერთოდ დადგება თუ არა!!!

მისი არ ექვემდებარება, ეს არის მკაფიოდ, რაც შემიძლია გითხრათ. დეოკუპაციის საკითხი არის „წითელი ხაზი“, რომლის გადახედვას არ ვაპირებთ“, – განაცხადა ირაკლი კობახიძემ.

პარლამენტის ვიცე-სპიკერის გიორგი ვოლსკის განცხადებით, მსოფლიოში ერთადერთი ქვეყანა ვართ, რომელსაც დიპლომატიური ურთიერთობა არ აქვს რუსეთთან, ოფიციალურად უკრაინასაც კი არ გაუწყვეტია რუსეთთან ურთიერთობა.

„საქართველოში კი არა, მთელმა მსოფლიომ იცის, რომ დღეს შეიძლება, კოზიციბა გამოხატო ერთი, მაგრამ სიტუაციის ცვლილება შეიძლება იყოს სხვა განცხადებების საფუძველი. როგორ შეიძლება, ჩვენ დიპლომატიური ურთიერთობა აღვადგინოთ?“

„ოფიციალურად უკრაინა, ამის დაწყების დღიდან, ძალიან დიდი ხნის განმავლობაში, რუსულ ენერგორესურსებს ატარებდა თავის ტერიტორიაზე და ამით თვითონაც შოულობდა ფულს და რუსეთიც, ეს რეალურად არსებობდა. როგორ შეიძლება, რომ აფხაზეთში იყოს დიპლომატიური საელჩო, ცხინვალში იყოს დიპლომატიური საელჩო და თბილისში კიდევ, ცალკე გაგხსნათ, ანუ ჩვენ ვაღიაროთ, რომ არსებობს ამ ტერიტორიაზე სამი სახელმწიფო და ამ ვითარებაში შევიდეთ ურთიერთობაში. გამოვიდა მედვედევმა და თქვა, რომ დიხახე, ჩვენ შევიჭერთ საქართველოში იმიტომ, რომ გვინდა ჩვენი გარკვეული მიზნები, მაშინ დიხახე, შეჭრის წინაპირობა მოუზადა სააკაშვილმა. თუმცა, ამ პრიმიტიულ ფორმულირებაზე კითხვა არ გიჩნდებათ. რეალურად, ვინ რას ამბობს, უნდა შემოწმდეს ყოველთვის კომპეტენტური ქმედებით“, – განაცხადა გიორგი მელქიშვილი.

„ხალხის ძალის“ წევრი, დეპუტატი გურამ მაჭარაშვილი ამბობს, რომ საქართველო მხარს უჭერს დეოკუპაციას და მომავალშიც მხარს დაუჭერს. დეპუტატს იმედი აქვს, რომ მშვიდობიან ფორმატში მოვახდენთ თანაცხოვრებას აფხაზ და ოს მშვიდობიან. თუმცა, მისი თქმით, ამას ნაბიჯების გადადგმა სჭირდება და ეს ნაბიჯები გადაიდგემა მხოლოდ საქართველოს ინტერესებიდან გამომდინარე და იმ პრინციპების დაცვით, რასაც ჰქვია ერთიან საქართველოში თანაცხოვრება აფხაზ და ოს მშვიდობიან ერთად. მისი თქმით, საქართველოს ხელისუფლებამ, რომ „რუსეთში“ იყოს, რასაც ამბობენ, რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო იმ განცხადებას არ გააკეთებდა, რაც გააკეთა.

„საუბარი საერთოდ არ არის და არც ყოფილა დიპლომატიური ურთიერთობები. საუბარი ერთადერთი შეიძლება იმ პრინციპებზე, რასაც ერთიან საქართველოში თანაცხოვრება ჰქვია ჩვენს აფხაზ და ოს და-მშვიდობიან ერთად. ამ საკითხთან და ამ ფორმატში შეიძლება

იყოს გარკვეული დიალოგი, საქართველოს ინტერესების შესაბამისად. დიალოგი საერთაშორისო პარტნიორებთან ერთად და რა თქმა უნდა, მშვიდობიან ფორმატში, ამ ოკუპირებულ ტერიტორიებზე, ერთიან საქართველოში თანაცხოვრების პრინციპის საფუძველზე. რა თქმა უნდა, ყოველთვის იქნება ნაბიჯები გადადგმული, რომ ის იდეა იქნეს მიღებული, რასაც ერთიანი თანაცხოვრება ჰქვია“, – განაცხადა გურამ მაჭარაშვილმა.

ანალიტიკოსის დავით ბარდიაშვილის განცხადებით, რუსეთის საგარეო უწყების განცხადება ნიშნავს, რომ არ არის მზად საქართველოსთან ურთიერთობების დასარეგულირებლად. მისი თქმით, ცხადია, საქართველოს არ აქვს შესაძლებლობა, რომ სანამ რუსეთის საელჩოები აქვს გახსნილი მის მიერ ოკუპირებულ ფსევდოპოლიტიკურ ნარკონაქვენებში, ვითომდა დამოუკიდებელ სახელმწიფოებში – იფიქროს რუსეთთან დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენაზე.

„ეს იქნებოდა საქართველოს ხელი-სუფლების მიერ ამ ტერიტორიების საქართველოს იურიდიული ადგილებიდან გასვლის პირდაპირი იურიდიული აღიარება, რაც ყოველად შეუძლებელია. უნდა დავულოდოთ უკეთეს დროს, როცა რუსეთი იძულებული გახდება, გადახედოს თავის ამგვარად ანტიქართულ პოლიტიკას, რადგან მის ინტერესებშიცაა საქართველოზე გამავალი აღმოსავლეთ-დასავლეთისა და ჩრდილოეთი-სამხრეთის სტრატეგიული კომუნიკაციების გამოყენება, რაც საქართველოსთან ურთიერთობების მოუწესრიგებლად წარმოუდგენელია“, – აცხადებს ბარდიაშვილი.

ანალიტიკოსის განცხადებით, იმ შემთხვევაში, თუკი რუსეთი დამოკიდებულ არ წავა და საქართველოს ტერიტორიების ოკუპაციას გააგრძელებს, დიდად დაზიანდება, ვინაიდან აღმოჩნდება ამ სტრატეგიული კომუნიკაციებისგან იზოლირებული, რაც, რასაკვირველია, შეუღარებლად ძვირი ფასია აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთ ოსეთის სამხედრო ბაზების შესანარჩუნებლად.

„ამიტომ, დავულოდოთ, საერთაშორისო კონიუნქტურა ისე იცვლება, რომ ეს სამხედრო ბაზები (რაც ოკუპაციის შედეგად რუსეთისთვის მიღებული ძირითადი სარგებელია) თუ სტრატეგიული კომუნიკაციებისგან რუსეთი იზოლირებული დარჩა, ყოველგვარ მნიშვნელობას დაკარგავს. საღი აზრი უკანასკნელს რუსეთს, რომ თავის დამოკიდებულებებს გადახედოს და პოზიციას შეიცვალოს. იმედია, ეს მალე მოხდება“, – აღნიშნა for.ge-სთან საუბრისას, დავით ბარდიაშვილმა.

ანალიტიკოსის დავით ჩიხელიძის შეფასებით, რუსეთის განცხადება, რომლითაც დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენის წინაპირობა

ბად დეოკუპაციის მოთხოვნა „არარეალისტურია“, არის კრემლის მიერ აქცენტების მიზანმიმართული გადატანა. ამ გზით რუსეთი ცდილობს, წარმოაჩინოს, თითქოს პრობლემას ქმნის არა მის მიერ საქართველოს ტერიტორიების ოკუპაცია, არამედ სწორედ საქართველოს მხრიდან ტერიტორიული მთლიანობის დაცვის მოთხოვნა.

„რეალურად, რუსეთის მხრიდან ეს არის მცდელობა, მოხდეს ურთიერთობების აღდგენა იმ პირობებში, როდესაც რუსეთი სამხედრო ძალები კვლავ აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში რჩებიან და ოკუპაცია გრძელდება. რუსეთი საქართველოს სთავაზობს, რომ დიპლომატიური ურთიერთობები აღდგეს არსებული სტატუს-კვოს პირობებში, ანუ მაშინ, როცა ოკუპაციის საკითხი, პრაქტიკულად, დღის წესრიგიდან გაუვანილი იქნება. ეს ნიშნავს, რომ მოსკოვი ურთიერთობების ნორმალიზაციის სთავაზობს იმ ფასად, რომ საქართველომ დეოკუპაციის მოთხოვნა გვერდით გადადოს და ოკუპირებული რეგიონების პრობლემა „გაყინული კონფლიქტის“ სახით აღიაროს. ასეთი მიდგომა საერთაშორისო სამართალს ეწინააღმდეგება და ქართული სახელმწიფო ინტერესების პირდაპირი უგულებელყოფა“, – აცხადებს ჩიხელიძე.

როგორც ანალიტიკოსმა აღნიშნა, საქართველოსთვის დიპლომატიური არხების აღდგენა შეიძლება იყოს საჭირო და სასურველი, თუმცა ეს ნაბიჯი მხოლოდ ერთი პირობით შეიძლება განიხილებოდეს – რუსეთის მიერ დეოკუპაციის პროცესის დაწყება და საერთაშორისო ვალდებულებების შესრულება. მისი თქმით, ოკუპაციის პირობებში, ურთიერთობების ფორმალურად აღდგენა არა მხოლოდ ლეგიტიმაციის მინიჭებას რუსეთის ქმედებებს, არამედ დაზიანებს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას, ეროვნულ უსაფრთხოებასა და საერთაშორისო პოზიციებს.

„საქართველოს სტრატეგია და მოთხოვნა არისპრინციპული და თანმიმდევრული – დეოკუპაცია არ არის „არარეალისტური“ მოთხოვნა, ეს არის საერთაშორისო სამართლის მოთხოვნა, ჩვენი ქვეყნის უსაფრთხოების საფუძველი და წინაპირობა წესისმიერი რეალური ნორმალიზაციისთვის. საქართველო აგრძელებს მშვიდობიან პოლიტიკას, მუშაობს საერთაშორისო პარტნიორებთან ერთად და მზად არის დიალოგისთვის ტექნიკურ და პოლიტიკურ საკითხებზე, მაგრამ პოლიტიკური ურთიერთობის აღდგენა შეიძლება მოხდეს მხოლოდ მაშინ, როცა რუსეთი დაიწყებს ოკუპაციის დასრულებისკენ ნაბიჯების გადადგმას“, – აღნიშნა for.ge-სთან საუბრისას დავით ჩიხელიძემ.

თამთა ძარჩავა

რას შეცვლის

ვიქტორ ყიფიანის

ახალი პარტია?

ივანიშვილის ყოფილი ადვოკატი — პოლიტიკაში

ანალიტიკური ცენტრის „ჯეოქაიზის“ უფროსის ვიქტორ ყიფიანის მიერ ახალი პოლიტიკური ბაერთიანების — „ჯერ საქართველო“ — დაარსება ქართულ პოლიტიკურ სპეკტრში ახალი ღისკუსის საბანი გახდა. ივანიშვილის ყოფილი ადვოკატის პოლიტიკაში შემოსვლა, მით შემავს, ქვეყნის ევროატლანტიკური ინტეგრაციის მიზნით, იმ ჟონზე ხდება, როდესაც ოპოზიციური ველი კალიან მიმდინარეობს. ვიქტორ ყიფიანის განცხადებით, პარტიის შექმნის მიზანია ამოღრჩვევად არსებული „შეშლილი, ღეჟიციტი, ღაკვეთა ცენტრისტულ, ბაწონაწორებაულ, ალკაბატურ, რაციონალურ პოლიტიკაზე“ გახდა. ეს ღაკვეთა, მისი თქმით, მას შემდეგ გამოიკვეთა, რაც ცენტრისტულმა პარტიებმა, როგორებიცაა „ლელო“ და „გახაბრაბი საქართველოსთვის“, „ბარკვეული ბაგონდა ვერ ჩააბარეს“.

დაკვეთა რაციონალურ პოლიტიკაზე, რომელიც არ იმნება შეჟრობილი ზოდვითი თეორიებით და არც უპილწარსოგოდან უპილწარსოგაში იმნება მიქცეული. ამიტომ, ჩავთვალეთ, რომ ამ მოლოდინების საპასუხოდ, გარკვეული ნაბიჯი უნდა გადაგვედგა, მაგრამ ვინაიდან, ჯერჯერობით ეს არის საშუალო სტატუსით მიმდინარე პროცესი, შენებრივია, ჯერ უნდა დავტესტოთ ჩვენი ასეთი პოზიციონირება, რომელიც ფორმალურ სტატუსს არ ატარებს, — ხაზგასმით თქვა ვიქტორ ყიფიანმა.

პარტია ჯერჯერობით სატესტო რეჟიმში მუშაობს და არ ემზადება არჩევნებისთვის, რადგან ყიფიანის აზრით, „არანაირ განწყობას არ ქმნის ნორმალური არჩევნების წარმოებისათვის“ არსებული გარემო, სადაც არჩევნები „ატრაქციონს“ და „სპეცოპერაციას“ ჰგავს.

ვიქტორ ყიფიანის პოლიტიკაში მოსვლას მმართველი გუნდის მხრიდან მყისიერი და მკაცრი რეაგირება მოჰყვა.

„ხალხის ძალის“ წევრისა და დეპუტატის ზურაბ ქადაგიძის განცხადებით, ყიფიანი არის „ე.წ. დიდი სთიითის“ გავლენის ქვეშ მყოფი „აგენტები“. ქადაგიძე, ყიფიანს, ბიძინა ივანიშვილის ღალატსა და თაღლითობაში ადანაშაულებს:

„დიდი სთიითი“ ხელწერას არ იცვლის და საკუთარ აგენტებს აქტიურად ექაჩება ქართულ პოლიტიკაში. პრინციპში, მოსალოდნელიც იყო, რომ გაცამტვერებული და გავერანგებული ოპოზიციის შემდეგ, მათ პატრონებს აქვთ სურვილი, ველი გადაახალისონ. ამ გამოუვალ მდგომარეობაში, როგორც მოსალოდნელი იყო, ვიქტორ ყიფიანი გამოავლინა. მისივე თქმით, თავდაპირველად უნდა ითქვას, რომ ვიქტორ ყიფიანმა ბიძინა ივანიშვილს უღალატა, როდესაც კონკრეტულ შემთხვევებში, საარბიტრაჟო საქმისთვის დამაზიანებელი ნაბიჯები გადადგა! გარდა ამისა, ყიფიანმა ბიძინა ივანიშვილს საკმაოდ მსხვილი ფულიც მოჰარა, თუმცა, შემდეგ ამის აღიარება და თანხის უკან დაბრუნება მოუწია, რითაც თავადვე დაადასტურა, რომ ფული მიითვისა! ბიძინა ივანიშვილის მიერ მის გათავისუფლებას სწორედ ეს ორი მიზეზი — საბოტაჟი და თაღლითობა ჰქონდა“, — აცხადებს ქადაგიძე.

მისივე თქმით, აღნიშნული შემთხვევა კარგად აჩვენებს, რომ მსგავსი სქემებით მოქმედება იმ გლობალური ძალების ხელნერაა, რომლებიც ბიძინა ივანიშვილსა და საქართველოს ებრძვიან.

„ისინი ყოველთვის, ყველაფრის ფასად ცდილობენ, გადაიბირონ ადამიანები, რომლებთანაც ბიძინა ივანიშვილს შეხება ჰქონია და შემდეგ მის წინააღმდეგ გამოიყენონ! ზუსტად ეს არის აგენტის ხვედრი — ჯერ გადაიბირონ, შემდეგ“

დეგ დაიქვემდებარონ და უსიტყვოდ მორჩილება ასწავლონ, ბოლოს კი ყველანაირ ამორალურ ნაბიჯზე ხელი მოაწვდინონ და ყველაფერი გააკეთებინონ, რასაც დაავალდებენ!“, — განაცხადა დეპუტატმა.

„ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძე დასტურებს, რომ ივანიშვილმა ყიფიანის მომსახურებაზე უარი თქვა „კონკრეტული მიზეზების გამო“, თუმცა, მიზეზებს არ აკონკრეტებს. ოპოზიციის ფლანგზე, ქართული პოლიტიკური სპექტრი, ბოლო წლებში მიმდინარე კრიზისშია. ვითარებას ისიც ამძიმებს, რომ რამდენიმე ოპოზიციური ლიდერი პატიმრობაში რჩება.

პარტია „საქართველოსთვის“ ლიდერი, ექს-პრემიერი გიორგი გახარია ქვეყნის ფარგლებს გარეთ იმყოფება და მას დაუსრულებლად, ჩორჩანასა და 20 ივნისის საქმეზე პატიმრობა შეეფარდა.

საზოგადოების ნაწილში იმედგაცრუება იგრძნობა არსებული ოპოზიციური პარტიების მიმართ, რამაც „ახალი ძალის“ მოსვლის აუცილებლობა გამოიკვეთა. ამ ფონზე, მთავარი კითხვაა, შეძლებს თუ არა ყიფიანი ოპოზიციონერის მანდიის მორგებას?

ყიფიანის მთავარი გამოწვევა მისი წარსულია — ბიძინა ივანიშვილი

ნიშვილის ყოფილი ადვოკატი. ეს ფაქტი მუდმივად გახდება მმართველი გუნდის ბრალდებათა საბიზნე, რაც ოპოზიციონერის მანდიის სრულად მორგებას გაართულებს.

ის ცდილობს, დაიკავოს ცენტრისტული, რაციონალური ნიშა, რაზეც, მისივე აზრით, არსებობს საზოგადოებრივი დაკვეთა. თუმცა, გასარკვევი რჩება, აქვს თუ არა ვიქტორ ყიფიანს ქართული პოლიტიკისთვის დამახასიათებელი ქარიზმა და შეძლება თუ არა ის, როგორც არაქარიზმატული, „რაციონალური“ პოლიტიკოსი, დაძლიოს ხელისუფლების ბრალდებები და დაარწმუნოს ამომრჩეველი, რომ ის ნამდვილი ალტერნატივაა.

ყიფიანის მოქცევა ცენტრისტულ ველზე ნიშნავს, რომ ის ეცდება, მიიზიდოს ის ამომრჩეველი, რომელიც იმედგაცრუებულია, როგორც რადიკალური ოპოზიციით, ასევე „ქართული ოცნების“ პოლარიზაციული პოლიტიკით. რამდენად შეძლებს „ჯერ საქართველო“ ამომრჩევლის ნებასა და სურვილის დაემთხვეს, ეს პარტიის საშუალო პროცესისა და შემდგომი ნაბიჯების მიხედვით გამოჩნდება.

ანალიტიკოსი **შენჭა მამრამაძე** FOR.GE-თან საუბარში ხსნის, თუ რატომ არის სკეპტიკურად განწყობილი ვიქტორ ყიფიანის ახალი პოლიტიკური ძალის წარმატების მიმართ და რატომ ვერ შეძლებს ის ოპოზიციურ ველზე ამომრჩევლის მოთხოვნების დაკმაყოფილებას:

„13 წელი გავიდა, რაც „ოცნება“ ხელისუფლებაში მოსული და ვერავინ ვერ დააბრალე, რომ ვინმეს პარტიის შექმნა და საკუთარი ტელევიზიის არსებობა შეეზღუდა, რათა პოლიტიკური მოღვაწეობა შეძლებოდა. მართლაც, 300-მდე პარტიაა რეგისტრირებული, ოპოზიციური ტელევიზიებიც მუშაობენ. რასაც ქვეყნის კონსტიტუციური და ეროვნული ოპოზიციის, ასეთი ჯერ არ შექმნილა — ოპოზიციის, რომელიც ეროვნული ინტერესების ერთგულია და კომპეტენტურია.“

მართალია გიორგი, რომ დავეუფლო, ბატონი ვიქტორ ყიფიანი ინტელექტუალური, განათლებული იურისტი, გარემოში შემოიკრიბოს თავისნაირი ადამიანები, მაგრამ სკეპტიკურად ვარ იმის მიმართ განწყობილი, რომ მათ შექმნან ისეთი ლოზუნგები და პროგრამა, რითაც ჩვენი საზოგადოების დიდ ნაწილს მიიზიდავენ. მით უმეტეს, ეს საზოგადოება პოლიტიკური ძალების მიმართ ძალიან სკეპტიკურადაა განწყობილი, განსაკუთრებით, ბოლო მოვლენების კრახის ფონზე“, — ამბობს მამრამაძე.

მისივე თქმით, ყიფიანის გუნდი ვერ გახდება მეტ-ნაკლებად პოპულარული პარტია, რომელსაც მინიმალური ხმების შეგროვება მაინც შეეძლება.

„ყიფიანს ვერ დავთანხმებ იმაში, რომ „ლელო“ და „გახარია საქართველოსთვის“ ოპოზიციური პარტიები არიან. ესენი არიან მკვეთრად გამოხატული ანტიეროვნული ძალები, ხოლო ამ ძალებმა, ჯამში აღებულგმა, 61 ადგილი მიიღეს, რაც, რა თქმა უნდა, ჩვენი ქვეყნის პრობლემაა. ის, რომ რაღაც ნიშნად გამოჩნდა და პოლიტიკური ველი გათავისუფლდა, ამას ვერ ვიტყვით. მე ვფიქრობ, რომ 4 ოქტომბრის შემდეგ, მით უმეტეს, უფრო გამოიკვეთა ანტიეროვნული ძალების მავნებელი ქმედებები. თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ვინმეს ადგილი გაუთავისუფლდა, ადრეც თავისუფალი იყო და ყველას შეეძლო ამ ნიშნის დაკავება. ახლა ძალიან რთულია იმის თქმა, რომ ყიფიანი შეძლებს და დაიკავებს ეროვნული და პატრიოტული ოპოზიციური ძალის ნიშანს. სწორედ ასეთზეა დაკვეთა. ის არ არის იმ ქარიზმის მატარებელი ლიდერი, რომელიც ქართველ ხალხს უყვარს და გაჰყვებოდა ხოლმე. ამიტომ ამ პოლიტიკური ძალის სიძლიერესა და წარმატებაში ეჭვი შეპარება“, — ამბობს მამრამაძე.

ლიკა პერიკაშვილი

ვლადიმერ პუტინი კალიან გაბრაზებულია, თუმცა პაუზინგტონს მხარს უჭერს!..

ჩვენ ან შეიარაღებული გზით გავათავისუფლებთ ტერიტორიებს, ან უპრაოდო საზღვარო ძალები დატოვებენ!..

რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა აშშ-ის პრეზიდენტის დონალდ ტრამპის სპეციალურ წარმომადგენელთან სტივ უიტკოფთან და აშშ-ის პრეზიდენტის სიძესთან, ჯარედ კუშნერთან კრემლში გამართული მოლაპარაკებების შესახებ პირველი კომენტარი ინდურ მედიასთან გააკეთა.

ვლადიმერ პუტინის განცხადებით, ამერიკულმა მხარემ „სამშვიდობო გეგმის“ პუნქტები ოთხ პაკეტად დაყო და მათი განცალკევებით განხილვის წინადადებით გამოვიდა.

„მართლაც ამოცანა არ არის, კონფლიქტში ჩართული მხარეები კონსენსუსამდე მივიღწეო“, — განაცხადა პუტინმა.

კითხვაზე, იყო თუ არა პუნქტები, რომლებსაც რუსეთი არ დაეთანხმა, რუსეთის პრეზიდენტმა უპასუხა: „კი, ასეთი საკითხები იყო,“

ჩვენ ისინი განვიხილეთ“. „ახლა იმის თქმა, კონკრეტულად რა არ გვანდობს და რაზე შევძლებდით დათანხმებას, ჩემი აზრით, ნაადრევია, რადგან ამან, შეიძლება, უბრალოდ დაარღვიოს სამუშაოს ის რეჟიმი, რომელსაც ვაშინგტონმა მიაგნო“, — განაცხადა პუტინმა.

ამასთანავე, რუსეთი ლიდერი ამტკიცებს, რომ ამერიკული წინადადებები დაფუძნებული იყო ალასკაზე ტრამპთან გამართულ შეხვედრაზე მიღწეულ შეთანხმებებზე. პუტინმა ასევე გაიმეორა რუსეთის მოთხოვნა, რომ უკრაინამ ღონისძიებიდან ჯარი უნდა გაიყვანოს.

„ყველაფერი ამასთან მიდის. ჩვენ ან შეიარაღებული გზით გავათავისუფლებთ ამ ტერიტორიებს, ან უკრაინული სამხედრო ძალები დაეტოვებენ ამ ტერიტორიებს და შეწყვეტენ იქ ომს“, — განაცხადა ვლადიმერ პუტინმა.

ბრიტანეთის საზღვაოაღმოსაფრენო საქართველოს წინააღმდეგ

„დასავლურმა, დიდი ალბათობით ბრიტანულ-მა, სავსაშაზმობაზე ფაქტობრივ დასრულებს საქართველოს, როგორც „სამარცხვინო ბოკაზი გასაგებად“ წინასწარ განაცხადებდა ბრიტანული საზღვაოაღმოსაფრენო აბსოლუტურად სრულ, რეალური საპირისპირო „დონის“ შეთხვევა. საქართველოს ამ გაყალბებულ დონისთვის ყველა ის „დანაშაულები“, რასაც ყოველგვარი საფუძვლის გარეშე გააბრალებენ, რათა სინამდვილეში დაგვიმორჩილონ და პრევენციისათვის, მოგვალში აღარ გაგვალთ, ურჩობისთვის დაგვსაჯონ კიდეც.

კარკოდ. ამ დონის მიხედვით თურა:

1. საქართველოში არის დასავლეთის მიმართ აგრესიულად განწყობილი, მხელი, პრორუსული რეჟიმი, რომელიც „რუსული კანონებით“ ემართვის დასავლურ ცივილიზაციას, მაშინ, როცა ეს უკანასკნელი უანგაროდ ცდილობს ეს ყოფილი რუსული კოლონია გაჭირვებიდან გამოიყვანოს, გააძლიეროს და ლიბერალური დემოკრატიის, პროგრესისა და კეთილდღეობის ფართო შარავნაზე გამოიყვანოს;

2. საქართველოში ანტილიბერალური და ანტიდემოკრატიული აგრესიული რეჟიმი არის უზურპირებული: მას მიტაცებული აქვს სახელმწიფო, არჩევნებს აყალბებს და არაფორმალურად მართავს ქვეყანას მის მიმართ მონურად ერთგული მთავრობის ხელით; სდევნის და კრძალავს ოპოზიციას, ხოლო ოპოზიციის ლიდერი სააკაშვილი, რომელიც მთელს პოსტსაბჭოურ სივრცეში დემოკრატიის კამპაშია შექმნილი იყო, ციხეში შეთხზილი ბრალდებით ჰყავს გამოკეტილი და სასტიკად აწამებს; ასევე, რეპრესირებული არიან სხვა ოპოზიციური პოლიტიკური ლიდერები, თავისუფალ

თი მედია, ჟურნალისტები, სამოქალაქო საზოგადოება, ახალგაზრდობის აქტივისტები და ა.შ. ისინი რეჟიმის პოლიტიკური მიზნები არიან და ისინიც ციხეებში იტანჯებიან; ხოლო მოსახლეობა დაშინებულია და დათრგუნული რუსი ოლიგარქის ავტორიტარული რეჟიმის მიერ, რომელიც მათ ხარკზე პარაზიტულად მდიდრდება;

3. საქართველოში მძინვარე რუსი ოლიგარქის რეჟიმი იმხილება რუსეთთან უკრაინის წინააღმდეგ აქტიურ სამხედრო თანამშრომლობაში: უკრაინულმა დაზვერვამ თბილისში უკვე აღმოაჩინა რუსეთის სატელეკომუნიკაციო სამხედრო ობიექტი, რაც დიდ საფრთხეს წარმოადგენს უკრაინისათვის და სრულიად ლეგიტიმური იქნებოდა ამ ობიექტის თუნდაც წერტილოვანი სამხედრო დარტყმით განადგურება;

4. რუსი ოლიგარქის სასტიკი რეჟიმი სრულიად არაადამიანური და იმ მოქალაქეების მიმართ, რომლებიც აპროტესტებენ მისი ანტიდასავლურ ავტორიტარიზმს, იყენებს „პირველი მსოფლიო ომის დროინდელ ქიმიურ იარაღს“. ასეთი იარაღი დიდი ხნის წინ არის აკრძალული და მისი გამოყენება ადამიანურობის წინააღმდეგ ჩადენილი საერთაშორისო დანაშაულია.

რასაკვირველია, ასეთი დონის ანალოგიურია იმ კარგად ცნობილი ქვეყნებისა, რომლებიც თავის დროზე დასავლეთმა მიზანში ამოიღო და ან განადგურა ანდა, საუკეთესო შემთხვევაში, მათ ადგილობრივი მართონეტების ხელით მართავს.

ასეთი დონის საქმარისზე მეტია, რათა საქართველოს წინააღმდეგ დასავლეთის „სამხედრო-დასავლეთის“ გამოიტანონ და მერე კი – სადამსჯელო ვერდიქტიც, თუ უკვე გამოტანილი არა აქვთ.

მოგვხსენებთ, თანამედროვე ეპოქაში ომებს არავინ აცხადებს. იმიტომაცაა ეს ომები დიფუზური, რომ იგი დასავლური ქვეყნის გამათავისუფლებელ აქციადაც ცხადდება. მაგალითების მოყვანით თავს აღარ შეგანწყნო. ყველა იცის და უამრავია. ამჟამად დიდი დიფუზური ომის, რაც საქართველოს წინააღმდეგაც წარმოებს, ისეთ ჰიბრიდულ ფაზაში ვართ, როცა დასავლეთის აგრესია ჯერჯერობით უშუალო და პირდაპირ გარეშე ძალადობრივ აქციას, სამხედრო ინტერვენციას არ გულისხმობს, თუმცა მსგავსი დონის ასეთი ინტერვენციის ლეგიტიმურ საფუძველს უკვე ქმნის.

ჯერჯერობით ჰიბრიდული მეთოდებით, უწინარეს ყოვლისა – მსგავსი დონის მეთოდებით და მათი დეზინფორმაციული პროპაგანდის მეშვეობით გავრცელებით, ამგვარი დონის გამატონკერებელ ნარატივად გადაქცევით, ქვეყნის შიგნით მეხუთე კოლონის ორგანიზებითა და სამომხდელის წინააღმდეგ დაგეგმვით, მოქალაქეთა შორის უნდობლობის და პოლარიზებული გარემოს შექმნით, ნიპოლისტური განწყობების გაღვივებითა და სუვერენული ნების პარალიზებით, დასავლეთი ცდილობს

გალობის პრემიერ-მინისტრი: სრული ილუზიაა, რომ რუსეთი უკრაინაში ომს წააგებს!

ვის სჯერა რეალურად, რომ რუსეთი უკრაინაში დაიწყებდა? ეს ზღაპრია, სრული ილუზია. არც არის სასურველი, რომ წააგოს და არასტაბილურობა დაიწყოს, რომელსაც ბირთვული იარაღი აქვს. ვის სჯერა, რომ პუტინი რუსული აქტივების კონფისკაციას მშვიდად მიიღებს? მოსკოვმა შეგვატყობინა, რომ აქტივების ჩამორთმევის შემთხვევაში ბელგია და მე, პირადად, ამის შედეგებს „სამუდამოდ“ ვიგრძნობთ. „ევროქლეფანს“ რუსეთში 16 მილიარდი აქვს.

რუსეთში არსებული ყველა ბელგიური ქარხანა შეიძლება წაიღონ. და თუ ბელარუსი და ჩინეთიც დააყადაღებენ დასავლეთის აქტივებს? ამ ყველაფერზე ვიფიქრეთ? განვიხილეთ? არა, არ გვიფიქრია. ჩემს ევროპულ კოლეგებს ვკითხე, მზად იყვნენ თუ არა ბელ-

გის წინაშე არსებული რისკების გაზიარებისთვის. მხოლოდ გერმანიამ თქვა, რომ მზად იყო. ამ გაზიარების გარეშე ყველაფერს გავაკეთებ, რომ ეს საქმე დაგვლოკო“, – განაცხადა ბელგიის პრემიერ-მინისტრმა.

რუსეთს გაბატონებული უკრაინელი ბავშვების დაბრუნებისკენ მოუწოდებენ!

გაეროს გენერალურმა ასამბლეამ სპეციალურ საგანგებო სესიაზე მიიღო რეზოლუცია, რომელშიც რუსეთისგან მოითხოვს, დააბრუნოს გატაცებული უკრაინელი ბავშვები.

რეზოლუციის 91-მა ქვეყანამ დაუჭირა მხარი, მათ შორის, საქართველომ. რეზოლუციის მხარდამჭერებს შორის არიან აშშ, კანადა, გერმანია, საფრანგეთი, შვედეთი, უნგრეთი, ლატვია, ლიეტუვა, პოლონეთი. რეზოლუციის მხარდამჭერი ქვეყნები მოსკოვისგან ითხოვენ, „უზრუნველყოს ყველა უკრაინელი ბავშვის დაუყოვნებლივი, უსაფრთხო და უპირობო დაბრუნება, რომლებიც იძულებით გადაიყვანეს ან დეპორტირებულნი არიან“.

დასკვნა 30 ანაა: რეალურად, ჩვენ დიფუზური ომში უკვე ვმონაწილეობთ და დასავლეთი, მისი პოლიტიკური ხელმძღვანელების სახით, საქართველოს მტრია, მიუხედავად იმისა, რომ პარტნიორის თუ მოკავშირის ნიშნად ფარისაველურად და თვალშია გაქცეულია ამის აფარებით. არ უნდა გაგვიპიროდეს: – ეს მათი ხელნაწილია მრავალი საუკუნის განმავლობაში. ასევე უდავო და ცხადია, საფრთხეა გვემუქება რუსეთიდანაც. რუსეთიც ამაყად მტრია, მაგრამ ამაყად – დასავლეთისგან უფრო მოგვთვალის საფრთხეა მოსალოდნელი.

ეს, ანუ ურთიერთდაპირისპირებული ყოველი დიდი მოთაბოხისგან აგრესია და უდიდესი საფრთხე არ არის უკვე სიბნელისა ჩვენთვის – განაღებულა სრული სურათი არ იყო? გადავრჩით. და ახლაც გააღო ფონი. იმედია, დანაპირების გარეშე და პირიქით: უფრო გაძლიერებულია, მიღწეა აქამომდე“...

დავით ზარდიაშვილი

ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭო ეროვნული აკადემიის ხვალისდელი დღეა!

მიმდინარე წლის 2 დეკემბერს გაიმართა საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის ხელმძღვანელობის შეხვედრა აკადემიის ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭოს წევრებთან. შეხვედრას აკადემიის პრეზიდენტი, აკადემიკოსი **როინ მეტრეველი** უძღვეს. მან ახალგაზრდებს მისასალმებელი სიტყვით მიმართა და შემდგომ საქმიანობაში მათ სრული მხარეა გამოუცხადა.

შეხვედრაზე ახალგაზრდებს სიტყვით ასევე მიმართეს, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოს-მდივანმა, აკადემიკოსმა **ვლადიმერ პაპაშვილმა**, მათემატიკისა და ფიზიკის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანმა, აკადემიკოსმა **გიორგი პაჭკაძემ**, ბიოლოგიურ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოს-მდივანმა, აკადემიკოსმა **თინათინ საღინაშვილმა**, საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილების აკადემიკოს-მდივანმა, აკადემიკოსმა **ლია მელიქიშვილმა**, ფიზიოლოგიის და მედიცინის განყოფილების აკადემიკოს-მდივანმა, აკადემიკოსმა **ნამარ ზაქარაიამ** და აკადემიკოსმა **თამაზ შილაშვილმა**.

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის პრეზიდენტთან არსებული ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭო 2014

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის ხელმძღვანელობის შეხვედრა ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭოს წევრებთან

წელს შეიქმნა; საბჭოს მიზნები და ამოცანებია ახალგაზრდა მეცნიერთა კვლევითი საქმიანობის ხელშეწყობა და კოორდინაცია, საზოგადოებრივ სამეცნიერო ცენტრებთან ახალგაზრდა მეცნიერთა კონტაქტების დამყარებისა და გაფართოების ხელშეწყობა, სტუდენტების ჩაბმა სამეცნიერო-კვლევით პროექტებში. საბჭოს შემადგენლობაში შედიან: თავმჯდომარე, მოადგილეები, სწავლული მდივანი და ცალკეული ახალგაზრდა მეცნიერები.

ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭოს წევრები არა მხოლოდ თბილისში მოღვაწე მეცნიერები, არამედ საქართველოს რეგიონების სხვადასხვა უმაღლესი სასწავლებლების, კერძოდ – ბათუმის შოთა რუსთაველის, ქუთაისის აკაკი წერეთლის, გორის, სამცხე-ჯავახეთისა და თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტების წარმომადგენლები არიან.

შეხვედრაზე ახალგაზრდა მეცნიერთა საბჭოს თავმჯდომარედ არჩეულ იქნა აკადემიის სტიპენდიატი, ფილოლოგიის დოქტორი **ზურაბ ბარათაშვილი**, ხოლო მოადგილეებად: აკადემიის სტიპენდიატი, მათემატიკის დოქტორი **გიორგი ტყეშელაშვილი** და ეკონომიკის დოქტორი **მანანა ჯანაია**.

შეხვედრის ბოლოს დაისახა აკადემიის სამომავლო თანამშრომლობის გეგმები და პერსპექტივები.

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ხელოვნება სიცოცხლის იმპრობს!

კულტურათა დიპლომის, ფერებისა და ფორმის აბსტრაქტული დიპლომატი, რომელიც პალა დი მონტეპიკოლომ ტარდება, წელს განსაკუთრებულად მნიშვნელოვან ფორმატში იმართება.

ქალაქი, რომელიც გატოპარდოს ისტორიასა და ხმელთაშუა ზღვის ატმოსფეროს ატარებს, ამჯერად, მრავალრიცხოვან ევროპელ მხატვართა გვერდით ქართული ხელოვნების უნიკალურ ხმასაც მასპინძლობს. სწორედ აქ, კულტურულად დატვირთულ სცენაზე, ერთმანეთში ირევა სხვადასხვა ქვეყნის შემოქმედებითი ენერგია, ხოლო ქართული კულტურა – თავისი სიღრმით, ტრადიციით და სცენური ძალით – ლონისძიების ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს და გამორჩეულ ელემენტად გადაიქცევა.

ლონისძიებზე დაახლოებით 70-მდე მხატვარი წარადგენს საკუთარ ნამუშევრებს უნგრეთიდან, გერმანიიდან, რუსეთიდან, საფრანგეთიდან, მალტადან, სლოვაკეთიდან, ავსტრიიდან და ფინეთიდან. განსაკუთრებული სტუმარი იქნება საქართველოს 24-კაციანი არტ-დელეგაცია, რომელსაც „ხელოვნების გზის“ წარმომადგენელი ნინო ლონისძიები ხელმძღვანელობს.

ლონისძიების კულტურის ელჩი ქალბატონი ნინო ლარჩია წლების განმავლობაში იყო ამ ფესტივალის ხელმძღვანელი და ორგანიზატორი საქართველოდან, ბატონ რობერტო გუჩიონესთან ერთად. ისინი აქტიურად ხელს უწყობენ ქართული და იტალიური ხელოვნების ინტეგრაციას და პოპულარიზაციას თავიანთ სამშობლოში, რაც გამოფენას განსაკუთრებულ, საერთაშორისო მნიშვნელობას ანიჭებს.

ქართული ემიგრანტის ახალი სიბუჯი

ამ გამოფენის ისტორიაში პირველად მონაწილეობს ემიგრანტი ქართველი ფიქრია კუპუხიძე, რომელიც სრულიად განსხვავებული ფორმატით წარადგამს თავის შემოქმედებას ხელოვნების ქართული კულტურული საბანძის, ქართული ცეკვის სცენაზე ინტერპრეტაციას.

მისი ქორეოგრაფიული წარმოდგენა ლონისძიების ერთ-ერთ ყველაზე ემოციურ, ელე-

ლონისძიების ორგანიზატორი და სამხატვრო ხელმძღვანელი როგორც გუჩიონე: „სასიამოვნო დაგონებაა. რაღა გვინდა, რომ ამ რთულ ისტორიულ მომენტში განსაკუთრებით გვინდოდეს გვეხმოდეს, ხოლო მისი გადაწყვეტილება გავრცელებისთვის ერთ-ერთი ყველაზე კლინიკური გზა სწორედ ხელოვნებაა – თავისი სილაბაობითა და ფორმებით“.

იოსებ ტომბაძე დი ლამპელუზას ინსტიტუტის თავმჯდომარე ლუდოვიკო პაჩი:

„დარწმუნებული ვარ, რომ „ხელოვნების გზის“ ასოციაციასთან თანამშრომლობა კიდევ უფრო აჩენს სინათლეს ჩვენი ქალაქი და ერთად ჩვენს ქალაქს კიდევ ერთ ფერად შევსებს“.

მერი სიმეონო პასტალინი:

„ქალაქი კვლავ გულისხმიერად მიიღებს იმ მრავალ მხატვარს, რომლებიც ოსტატ გუჩიონესთან ერთად თავიანთი შემოქმედებით მოგვმართავენ და მოგვცემენ შესაძლებლობას, მშვიდობის მნიშვნელობაზე დაფიქრდეთ. მათი ნამუშევრები კიდევ ერთხელ გვაჩვენებს იმ კულტურულ გზას, რომელსაც ჩვენი ქალაქი არტ-რენესანსისკენ ადგას“.

ლონ ბოსკოს ყოფილი აღსაზრდელთა საბჭოს წევრი ვალერიო მარტინიანი: „გატოპარდოზე ტაძართა ველზედ ერთი ნაბიჯია, – და ეს ნაბიჯიდან სილაბაობისა და კულტურის მშვიდობიან ფერად-აფერებებს, რომელიც კვლავ მოხიბლავს დამთვალიერებლებს.“

განტურ და დამამახსოვრებელ მომენტად გადაიქცევა, შინდისფერი ქართული შეფერავის სიცილიის სცენას და საქართველოს ენერგიასა და იდენტობას საერთაშორისო აუდიტორიას გადასცემს.

საემიგრაციო საზოგადოება „ANOLF“-ის ქართველი ოპერატორი, მოცეკვავე ფიქრია კუპუხიძე: „ეს ჩემთვის ძალიან მნიშვნელოვანი ლონისძიებაა. სოციალურ ქსელში გადავანყდი აღნიშნულ ინფორმაციას და მივმართე ბატონ რობერტო გუჩიონეს, როგორც მოცეკვავეს მონაწილეობის მიღება თუ შემდგომ აღნიშნულ ფესტივალზე. ბატონმა რობერტო გუჩიონემ გაითვალისწინა უცხო ადამიანის სურვილი და თხოვნა, დიდი ნაბიჯი გადმოვადა და კიდევ ერთ ემიგრანტს საშუალება მომცა 15 წლის მერე ოცნება ამსრულებინა და პროფესია, რომელიც საქართველოში დაეტოვე და გამოეგირე, რადგან არ ვიცოდი ცეკვის გარეშე როგორ ვიცხოვრებდი. ყოველდღე ვცეკვავ და ვცეკვავ თვითგადარჩენისთვის. თუმცა, ბატონი რობერტო გუჩიონე არის ის ადამიანი, რომელმაც ჩემს ოცნებას მზე ამოუყვანა სიცილიაში. აქვე აღნიშნავ ნინო ლარჩიას დიდ როლს ამ საკითხში, როგორც საქართველოდან კულტურის ხელოვნების ელჩს სიცილიაში, ის წლების განმავლობაში უდგას ამ ფესტივალს გვერდით. 6 დეკემბერს წარადგენთ ქართულ კულტურას, ხელოვნებას, ქართული ხელოვნებისა და კულტურის უდიდეს საგანძურს – ცეკვას გაუწევ პოპულარიზაციას სიცილიის ცის ქვეშ“. ლონისძიება 2 დეკემბერს გაიხსნა და 15 დეკემბერს დაიხურება.

ველურ ბუნებაში ფონდ „ქართუს“ მიერ გადმოცემული 100 გნოლი და 200 კაკაბი გაუშვეს!

გიმინა ივანიშვილი და მისი ოჯახი უკვე წლებია ფრინველთა უნიკალური ჯიშების გაშენებას და შედგენილი ველურ ბუნებაში მათ გაშვებას აფინანსებს, რომელთა შორისაა ნიშნული, რომელიც აქამდე გადმოცემული არასდროს არაა.

„კასპის მუნიციპალიტეტში კარგ ტრადიციას ჩაეყარა საფუძველი. სოფელ ივრეთის მახლობლად ველურ ბუნებაში 100 გნოლი და 200 კაკაბი გაუშვეს. ფრინველები ფონდ „ქართუს“ მიერ იქნა გადმოცემული, რომელიც ქართული ფლორისა და ფაუნის განვითარებაზე ზრუნავს. ფრინველები ადაპტაციის მიზნით, ერთი თვის განმავლობაში ტყის მახლობლად მონწყობილ ვოლიერებში იმყოფებოდნენ. ვოლიერის მოწყობა და

ფრინველების მოვლა-პატრონობა მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მათორიტარმა დეპუტატმა ლევან ხუციშვილმა უზრუნველყო.

ფრინველების ველურ ბუნებაში გაშვების პროცესს ესწრებოდნენ საქართველოს პარლამენტის წევრი ვლადიმერ ხინჩევაშვილი, კასპის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე შოთა ბეგლარაშვილი, საქართველოს მონადირეთა და მეფეხვითა ფედერაციის თავმჯდომარე თემურ ტყეშელაშვილი, კლუბ „ლეგიონის“ და „იმერის“ წარმომადგენლები. გიმინა ივანიშვილის ოჯახის ინიციატივითა და დაფინანსებით საქართველოს ველურ ბუნებაში უკვე რამდენიმე ათასი ხოხობი გაავრცელდა“.

გაზარდა STARBUCKS შიშის

BMG-ის მიერ გავრცელებული ინფორმაციით, გრანდი საქართველოში არსებულ Alshaya group შიშისგან, უშუალოდ საქართველოს გაზარდა 30 მათი თურქეთის ოფისი იშვიათად.

მათივე ინფორმაციით, ოფიციალური წარმომადგენლობა თბილისში რამდენიმე იმყოფებოდა, მიმდინარე კვირის განმავლობაში საბოლოო დეტალების დასაზუსტებლად ბრენდის ოფიციალური წარმომადგენლებს ელოდებიან. პირველ ეტაპზე ბრენდი ობიექტებს თბილისში, ქუთაისსა და ბათუმში გახსნის, 7-8-წლიან პერსპექტივაში საუბარია მთელი საქართველოს მასშტაბით 50-მდე ფილიალის გახსნაზე.

ჩვენი სტუდენტობის პერიოდში თბილისის ქუჩებსა და ეზოებში ნელ-ნელა და მოკრძალებულად დადიოდა მოხუცი ცოლ-ქმარი, რომ დინახავდით, გავიწყოთ, კველი დრო გავცხლდით, უზრუნველყოფით; ქალბატონს ქმრისთვის ყოველთვის ხელკავი ჰქონდა გაკეთებული, გერმანიის მოზარდობი, ყავისფერი, ტყავის კველი ჩვენი დანი და იმისა: საა-კერავი მანქანების შეა-კეთება! დიახ, ასე: საა-კერავი მანქანების შეა-კეთება!

იმის მიუხედავად, რომ მოხუცებს არ ჰქონდათ სატელევიზიო ეთერი, არც ბილბორდი, არც სოციალური ქსელები, „საკერავი მანქანების შეკეთების მიზნის“ ისე ცოცხლად, აღამიანურად, პროფესიონალურად უკეთებდნენ რეკლამას, რომ მე, მაგალითად, დღემდე მახსოვს იმ მოხუცი კაცის ჩემოდანი, სახე, ხმა და მისი უწყინარი ცოლი. „საა-კერავი მანქანების შეკეთება“ არ განუხებდა, არც გაძალეზდა არაფერს, ეს ძახილი არ მოქმედებდა გამაღიზიანებლად; უბრალოდ, გაცნობებდა, რომ ამ კაცს შეეძლო საკერავი მანქანების შეკეთება და ეს ინდივიდუალური „რეკლამა“ მესიერებაში რჩებოდა მუდმივად, იმიტომ რომ, მოხუცები რეალური საქმისთვის პრობლემდნენ დაუზარებლად, გულწრფელად და უშუალოდ. ისინი არ ყვიროდნენ შეგაფიქრებ, მათი წყნარი ხმა თავად იყო მთავარი მესიჯი და მეგაფონი, არ აგზავნიდნენ წერილებს ტელეფონში, არ ცეკვავდნენ ტიკტოკში, არ გვაძალეზდნენ თავს, ცოლ-ქმარი აკეთებდა საქმეს უბრალოდ და ამ უბრალოებაში იყო სწორედ პროფესიონალიზმი, რომელიც დღეს ძალიან აკლია ქართულ სარეკლამო ინდუსტრიას.

მათ მიერ მოთქმული სარეკლამო სტრატეგია იყო მარტივი და ძლიერი, საკერავი მანქანის შემკეთებელი მოხუცის ასევე ასაკოვანი, სუფთად ჩაცმული მეუღლის ანტურაჟით, რომელიც, როგორც წესი, ყოველთვის იყო ჩემად, თუმცა იყო „რეკლამის“ ნაწილი. მას შემდეგ გავიდა დიდი დრო, თქვენი არ ვიცი, მაგრამ მე, პირადად, ქართულ სატელევიზიო ეთერში გასული, დიდძალი ფულით დაფინანსებული ამაზე საინტერესო არც ერთი რეკლამა არც მინახავს და არც მომისმენია, იმიტომ რომ, როცა რეკლამა იწყება, ტელევიზორს ან ხმას ჩაუვსევს, ან სხვა არხზე გადავრთავ ხოლმე.

ჩველაპა პატარა, თითქოს უნივერსალურ დედალია, მაგრამ, სინამდვილეში, ის არის სარკე, სადაც საზოგადოების პროფესიული სახე, გემოვნება და მოთხოვნილება ჩანს. საქართველოში პროფესიონალიზმი არის ე.წ. ალტერნატიული ვარიანტი, ანუ სხვა, ნაკლებად გვხვდებიან თუ არაა, მაშინ, პანდემიის, იყოს ის, პროფესიონალი.

აქ, დღესდღეობით, სამუხაროდ, საქმისადმი კრეატიული დამოკიდებულება არის ზედმეტი ხარჯი, პასუხისმგებლობა კი მოსაგზავნელი პედანტიზმი. ადამიანები აქცივებენ დგანან აბსურდული მოთხოვნებით, სოციალურ ქსელებში ყველა ყველაფერზე ჩხუბობს, რეალური პრობლემების გარდა. ამ დროს ჩართავ ამ „მტანჯველ“ ტელევიზორს და ხედავ რეკლამას, რომელსაც არ აქვს არც აზრი, არც იდეა, არც თვალისმომჭრელობა. რეკლამის დროს ტელევიზორს უძლიერდება ხმა, ჩნდება ქოტური რია-რია, თვალში გეჩხივება იაფფასიანი სცენარები და მოსაგზავნელი კონტენტები. ყველაფერი არის სტიქიური, საღამოს საათებში, დასვენების დროს, ოთახის სიმყუდროვეში უეცრად შემოვარდნილი ქარიშხალივით ამაფორიაქებელი.

ამასწინათ ერთ-ერთ უცხოურ არხზე გადაცემას ვუყურე. რაც ჩვენთვის გასართობია, გადაცემა არ „გაჭრილა“ ჩველაპით, გადაცემა დამთავრდა და გერმანიის კაპაფონია კი არა, ამავე იყო, კარგად დასამახსოვრებელი, სასიამოვნო, მხიარული ამავე. იმ ჩველაპა ხელოვნების, ემოციისა და საქმიანი კონტაქტების სტანდარტული ნაწილია, საქართველოში კი ჩველაპა რჩება 90-იანი წლების ფორმალურად; მაგრამ ჩვენს პიტიხვა: რაში იხდის კონკრეტული პირი ან ორგანიზაცია ქართულ ეთერში ჩველაპის თანხას, თუ ის რეალურად არ მუშაობს?!

საქმე მართლაც მხოლოდ ე.წ. კონტენტ-მენეჯერებზე (კონტენტ-მენეჯერი – პირი, რომელიც პასუხისმგებელია სარეკლამო და საინფორმაციო პროდუქციის შექმნაზე, გავრცელებაზე და მართვაზე – ავტ.) არ არის. საქართველოში რეკლამის დამკვეთის მოთხოვნა და ლოგიკა ასეთია: თუ 1 წუთის თანხას ვიხდი, სარეკლამო ვიდეო 1-წუთიანი უნდა იყოს. ხალხს მეტი უნდა ვუთხრა! ასეთმა აზროვნებამ გააჩინა სუსტი სცენარები, გადატვირთული ტექსტები, ვიზუალურად უინტერესო ქაოსი ეკრანზე და შემანუხეველი ხმაური რადიოთეფერებში.

მსოფლიოში კი ჩველაპის ოქროს ფორმულა ასეთია: მოკლე ფორმატი და კლიერი იდეა, რასაც შედეგად მოჰყვება მაღალი ეფექტურობა.

30-წამიანი ქაოსი, ანუ ჩველაპა – ყველაზე სუსტი რგოლი ქართულ მედიასივრცეში

გასაგებია, რომ რეკლამას სჭირდება ადამიანური რესურსი, სცენარისტი, ტექნიკა, პედილონი, დარბაზები, ღია სივრცე და ა.შ. და ა.შ., მაგრამ თუ ქართულ მედიასივრცეში 60-წამიანი რეკლამა ჯდება კოლოსალურად ძვირი, რატომ არ აკეთებენ 20-30-წამიან რეკლამებს? – იმიტომ რომ, ქართულ ბაზარზე მიზნის რეკლამის ფასს ამ რეკლამის სიდიდით ალექვამს, ხარისხს კი, გავივირდებით და, ზედმეტ ხარჯად. თუმცა ეს არ არის მხოლოდ სარეკლამო ინდუსტრიის პრობლემა, ეს ყველა სფეროს საერთო სენია, მაგრამ, უფრო შორს რომ არ წავიდეთ, კვლავ ქართულ სარეკლამო პროდუქციას დავაკვირდეთ, რომელთა შორის სჭარბობს ე.წ. ნაყიდი, უკვე მზა რეკლამები, რომლებიც იმ დონეზე დაბალია, რომ, აშკარად ეტყობა, საზოგადოებრივი რეკლამის ბაზარზე ლილოს ბაზრობის ფასადლა ნაყიდი.

გასაგებია, რომ ქართულ მედიას არ აქვს მყარი და სტაბილური ბიუჯეტი და ეს სერიოზული დაზარალებაა არა მხოლოდ სარეკლამო ინდუსტრიის განვითარების კუთხით მედიაში. თუმცა არის კიდევ ერთი რამე: გასაგებია, რომ ბიუჯეტი, ფული არ არის, მაგრამ რამდენი ამავე გაგვიტონია, როცა მცირე ბიუჯეტითაც იქნება შედეგები, რადგან პროფესიონალისთვის ხშირად მთავარი არის მის მიერ შექმნილი პროდუქტი და ეს უფრო მეტია, ვიდრე კონკრეტული ჩველაპის გადაღებაში აღებული რამდენიმე ათასი ლარი.

არ უნდა თქვა: მოდი, მაქსიმალურად იაფად გამოვიდეთ და რაც იქნება, გავეშვათ. შედეგს აქედან გამოვდინარე: – გადართე, რეკლამა! მაყურებელი გადართავს, კმაყოფილი კი რჩება ტელევიზიის ტექნიკური ჯგუფი, დაკვეთის მენეჯერი, ან მარკეტინგის თანამშრომელი, რომელიც ნაცნობმა მოიყვანა სამსახურში ისე, რომ საერთოდ აზრზე არაა რეკლამის მნიშვნელობის, უბრალოდ, იმ ნაცნობმა იმიტომ მოიყვანა, რომ, თურმე, ვიდეოებს იღებს კარგად, ან ხდება კიდევ უფრო უარესი, რეკლამას ამზადებს თვით რეკლამის დამკვეთი. არადა, ამ საქმისთვის საჭირო და აუცილებელია: სტრატეგიის შემქმნელი, სცენარისტი, რეჟისორი, ფსიქოლოგი, მრეწინგის სპეციალისტი და ა.შ. ეს ადამიანები საერთოდ ამოუვარდნილი არიან ამ საქმიანობიდან და მერე ვამბობთ, რატომ არ არის საქართველოში სამუშაო ადგილები? რაწიარად იქნება, როცა ერთი ან ვთქვათ, სამი არაპროფესიონალი 10 ადამიანის სამუშაოს ითავსებს, მერე ამ სამუშაოს ვერ აკეთებს, ან არ აკეთებს და შედეგი არის უბრალოდ აჭაფსანდალი?!

ნამდვილი, პროფესიული ჩველაპის ეფექტურობა არ იზომება დროით, მისი პრიტერიუმია, რამდენად კარგად შეიჭრება ადამიანის გონებაში, თუნდაც, 3 წამში, საკერავი მანქანის ხელოვანი გერმანისტი და დარჩება დიდხანს.

სოციალურ ქსელებში ერთი არცთუ მთლად პატარა მიჭი, ასაკში შესული მიზნისმიერი ყველა მეორე დღეს ახალგაზრდა გოგონებთან ცეკვისა და დოლარების დასტის ჰაერში ფრიალით ტიკტოკ-პლატფორმაზე ცდილობს, საკუთარ საქმიანობას და პერსონას რეკლამა გაუკეთოს. ვერ ვიტყვი, რომ ეს რეკლამა 100%-იანად მუშაობს, მაგრამ გარკვეულ სეგმენტზე, ალბათ, ახდენს გავლენას, მაგრამ ეს სერიოზული რეკლამის თვალსაზრისით ამსურდის დონეზე. საქართველოში ზოგიერთს კარგი რეკლამა ის ჰგონია, რაც მეტ დროს იქნება მისი კომპანიის ან პროდუქციის დასახელება ხალხის თვალში, ეკრანზე, ამიტომ ყველგან წერია ტელეფონის ნომრები, მისამართები, ინსტაგრამ და ფე-გვერდების სახელები, პროდუქციების ჩამონათვალი, კომპანიების დაარსების წელი და სხვ. სინამდვილეში, ეს ყველაფერს კლავს და აფუჭებს, საერთოდ არ უჩნდება სურვილი მაყურებელს, გააკეთოს არჩევანი ტელევიზორში ნაჩვენებ კომპანიაზე, მას ურჩევნია მეზობელი იყოს მისი სარეკლამო ინფორმატორი, ვიდრე მასობრივი საინფორმაციო საშუალება.

ქართული ჩველაპა პროდუქციის პოპულარობას 30 არ ცდილობს, არამედ გაყურებულს გაუდგამთ ეჩხუბება. ხმაურთან ერთად მოქრობს სწრაფი ტიპები, მაღალფარდობანი, არაგუნებრივი სიტყვები, უსაფუძვლოდ თქმული „საუკეთესო ხარისხი“ და ისტერიული პანიკა – არ გამოტოვოთ! არ გამოტოვოთ! დროზე მიუხსნაოთ! და ა.შ. სად არის აქ ჩველაპისთვის აუცილებელი – ამავე, დასამახსოვრებელი პერსონაჟები, ემოცია, ცხოვრებისეული მომენტები.

შეიძლება, რომელიმე რეკლამაში არის კიდევაც, მაგრამ ყველაფერი ეს უკანა პლანზე გადაწეული, არამუხერხულია და პირდაპირ ეტყობა მდარე ხარისხის ნიშანი. კიდევ კარგი, დამწყები მიზნისმიერი, როგორც ჩანს, თანხმობიერად ვერ სწვდება და რეკლამას არ უკვეთავს, თორემ დასაწყისიდანვე ჩაუვარდებოდა მისი მიზნისსაქმიანობა, რადგან ტელევიზიიდან და რადიოდან რეალურად მაინც ვერაფერი ვერაფერს გაიგებდა მათ შესახებ – არავის უნდა, ისედაც დაძაბული ცხოვრების პირობებში გაუცნობიერებლად გახდეს მედიასივრციდან წამოსული გონებრივი წნეხის და ფსიქოლოგიური ძალადობის მსხვერპლი და ზურგს აქცევს ასეთ ინფორმაციას.

ამ კუთხით ქართული გიგანის ცოდავს. მათ ენაწებათ ჩველაპისთვის ფულის გადახდა და როგორც უკვე ვთქვი, ხანდახან თავად „აგზავს“ ჩველაპას და ასე სთავაზობს მედიასაშუალებას.

როცა ქართული მიზნის გაიზარდეს, რომ რეკლამა არ არის ზედმეტი ხარჯი, არამედ არის ინვესტიცია, მაშინ ქართულ ტელევიზიებშიც გამოჩნდება რეკლამები, რომლებსაც სხვებზე არანაკლებ კარგად გააკეთებენ ქართველი იმიჯმეიკერები და არტ-სპეციალისტები, რითაც მაყურებელს ეკრანს მიაჭაჭვავენ იმის ნაცვლად, რომ გადართე, ან გადმართე – რეკლამა დაიწყოს!.. თუ ასე მოხდა, სულ მალე საქართველოში გამოჩნდება ნამდვილი მაღალი ხარისხის რეკლამა და ეს იქნება აზროვნების ცვლილება, ანუ თანამედროვე საზოგადოებად ჩამოყალიბების პროცესის საუკეთესო დასაწყისი.

ქვეყანაში, სადაც სოციალურ ქსელებში ადამიანები ერთმანეთს უბილწისი სიტყვებით მოიხსენიებენ და ეკრანებზე მყარ სიტყვებზე, არსად არის კარგი ჩველაპის ადგილი. ასეთ გარემოში ჩველაპა შემოქმედებად ვერ იქცევა, არადა, ჩველაპა არის ქვეყნის განვითარების ინდიკატორი, მეტიც, თუ გინდათ, სპეციალისტებს ვპითხეთ, კარგი ჩველაპა არის ქვეყნის ეკონომიკის ტიპი.

ირანდა კალანდაძე

საგარეო ურთიერთობების მინისტრის პირდაპირი ბრძანებით 17 ნოემბრის სხდომაზე გაქვარდა პარლამენტის თავმჯდომარის შალვა პაპუაშვილის განცხადება: „ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე შექმნილი ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული ერთეულის აღმინისტრაცია უქმდება.“

მთავრობასთან კონსულტაციის შედეგად შეეშავებულია რამდენიმე საკანონმდებლო ინიციატივა, რომელიც პარლამენტის ბიუროს ღვეპანდელ სხდომაზე ინიცირდება. ცვლილებების მიღებას საქართველოს პარლამენტი წლის ბოლომდე გეგმავს.“

რაც შეეხება ტერმინს „სამხრეთ ოსეთი“, გოლშევიკური წარმონაქმნია. ამ სახელწოდების ავტონომიური ოლქი 1922 წლის 20 აპრილს შეიქმნა და მასში 40 ქართული სოფელი და ერთი ქალაქი – ცხინვალი (20 ათასი ქართველი და 1100 ოსი ცხოვრობდა) შევიდა.

შეკონფიგურებული ავტონომიური ოლქის დაარსების საგოლოო გადაწყვეტილება მოსკოვში მიიღეს, რასაც წინაღმდეგობა ვერ გაუწია ადგილობრივმა ხელისუფლებამ, რომლის დასკვნაც ერთგვარად ნებადართული იყო.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცკ-ის მაშინდელი მდივანი გესარიონ კვირკველია სამართლიანად აღნიშნავდა, რომ „ოსეთის მიერ დასახლებული რაიონები მოკლებული არიან გეოგრაფიულ მთლიანობას და შეადგენენ გეოგრაფიულად და ეკონომიურად სხვადასხვა პრინციპების წინააღმდეგობას. ასეთი ჩამონატყვებიდან ხელოვნურად შემდგარი ადმინისტრაციული ერთეულის შექმნა განუხორციელებლად უნდა ჩაითვალოს ტოპოგრაფიული პირობების გამო.“

სამწხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ „ამიერკავკასიის კომისიარიატისა და საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის არსებობის მანძილზე შიდა ქართლში მცხოვრებმა ოსებმა სამჯერ წამოიწყეს აჯანყება სამჭოთა ხელისუფლების დამყარების მიზნით. სამივეჯერ აყენებდნენ საკითხს საქართველოსკან ე.წ. სამხრეთ ოსეთის ჩამოცილებისა და სამჭოთა რუსეთთან შეერთების შესახებ. სამივე ეს აჯანყება სამჭოთა რუსეთისა და მისი ბოლშევიკური პარტიის მიერ იყო ინსპირირებული და დაფინანსებული.“

ავტონომიის მოთხოვნებსა და საქართველოსკან ტერიტორიის გამოყოფის საკითხი, ოსმა ბოლშევიკებმა მარტივად გადაწყვიტეს. კერძოდ, „1921 წლის 6-8 სექტემბერს გამართულმა სამხრეთ ოსეთის რევკომისა და პარტიული კომიტეტის სხდომაზე დაადგინა: სამხრეთ ოსეთის სამჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის შექმნის აუცილებლობა ცენტრით ცხინვალში და, რომ სამხრეთ ოსე-

ვისია, ვისი „გამოჭრილი“ ავტონომია,

ანუ რისთვის შეიქმნა „სამხრეთ ოსეთი“ ადმინისტრაცია?!

თის სამჭოთა რესპუბლიკა ნებაყოფლობით შედის საქართველოს სამჭოთა რესპუბლიკასთან ფედერაციულ კავშირში.“ იქვე შემუშავდა „ახალი სამჭოთა რესპუბლიკის საზღვრების პროექტი, რომელმაც მოიცვა გორის, ღუშეთის, რაჭისა და შორაპნის მაზრების რამდენიმე ათეული ქართული სოფელი. ცხადია, ამ საკითხშიც გადამწყვეტი სიტყვა ეკუთვნოდა რუსეთის კომუნისტური პარტიის ცკ-ის კავშიურს, რომელმაც შალვა ელიაშვილს მოხსენების საფუძველზე დაადგინა: მიენიჭოს სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის სტატუსი და საქართველოს რევკომმა სამხრეთ ოსეთის აღმასკომთან ერთად დაადგინოს მისი საზღვრები.

საგულისხმოა, რომ საქართველოს პირველი რესპუბლიკის მთავრობის მეთაურის მოადგილემ გრიგოლ ლორთქიფანიძემ ამ შეკონფიგურებულ ავტონომიას ხელოვნურად გამოჭრილი უწოდა:

„გამოჭრილი ტერიტორიების გარეშე დარჩენილი საქართველო ფორმალურად გამოცხადებული იქნა საქართველოს საგოთა დამოუკიდებელ რესპუბლიკად, მაგრამ თვით ეს საქართველოც ძლიერ დასწრა და დასწრა რუსეთმა პოლიტიკურად და ტერიტორიულად. ამ მიზნით მან გამოაცხადა აფხაზეთის ჯერ დამოუკიდებელი, შემდეგ ავტონომიური რესპუბლიკა. ასეთივე რესპუბლიკა აჭარაში და ავტონომიური ოლქი სამხრეთ ოსეთისა. ყველა ამ ე.წ. რესპუბლიკების შექმნა და მათი საქართველოსადმი დაპირისპირება და მისგან გაქცევა გაყოფილი ქვეყნის რუსიფიკაციის პოლიტიკის ახალ ფორმაში გავრცელდა.“

საქართველოს რესპუბლიკის კანონში, სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის გაუქმების შესახებ (11.12. 1990 წ.) ხაზგასმითაა აღნიშნული:

„მისხედავად საქართველოს რესპუბლიკის ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოების არაერთი გაფრთხილებასა, აღკვეთილიყო ავტონომიური ოლქის თვითმართვია ხელისუფლების უპაწონო მოქმედებანი, ოლქში, 9 დეკემბერს მიიღეს გადაწყვეტილება ე.წ. „სამხრეთ ოსეთის საგოთა რესპუბლიკის“ უმაღლესი საგოს არჩვენები, რითაც საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიულ მთლიანობას რეალური საფრთხე შეიქმნა.“

იმის გათვალისწინებით, რომ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი 1922 წელს შეიქმნა, ამ რეგიონში მცხოვრები მკვიდრი ქართველი მოსახლეობის ნების უგულვებელყოფით და სრულიად საქართველოს ინტერესების საზიანოდ, რაც არაერთხელ დადასტურდა ოლქის არსებობის მანძილზე, აგრეთვე, იმის გამო, რომ ოს ხალხს სამჭოთა კავშირში გააჩნია საკუთარი სახელმწიფოებრიობა თავის ისტორიულ ტერიტორიაზე – ჩრდილოეთ ოსეთში და რომ საქართველოს რესპუბლიკაში მცხოვრები ოსი მოსახლეობის მხოლოდ მცირე ნაწილი ცხოვრობს სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ფარგლებში, სადაც მას აქვს და მომავალშიც ექნება კულტურული ავტონომიის ყველა უფლება: „საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის 104-ე მუხლის მე-3 და მე-11 პუნქტის შესაბამისად, 11 დეკემბერს (1990 წ.) გაუქმდა „სამხრეთ ოსეთის“ ავტონომიური ოლქი...“

XXI საუკუნის გარიჟრაჟზე, საქართველოს ხელისუფლებაში ხმაურით მოსულ „ვარდების რევოლუციის“ მესვეურთა ძალისხმევით, „ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი კონფლიქტის მშვიდობიანი მოგვარების-

თვის სათანადო პირობების შექმნის შესახებ“ საქართველოს 2007 წლის 13 აპრილის კანონის მე-2 მუხლის შესაბამისად, საქართველოს მაშინდელი პრეზიდენტის მიხედვით სააკაშვილის წარდგინების საფუძველზე, პარლამენტმა დაადგინა:

„ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე შეიქმნას დროებითი ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული ერთეული.“

თუ როგორ „მშვიდობიანად“ მოგვარდა კონფლიქტი ნაცემოკრობა ყოფილ ავტონომიურ ოლქში, ამის ნათელი დასტურია ცხინვალის რეგიონის ავადსახსენებელი 2008 წლის აგვისტოს ომი.

ასე და ამრიგად, ღმთისმშობლის წილხვედრ ქვეყანაში – ჰიდვ ერთი გოლშევიკური „წარმონაქმნი!“ შუაგულ დედაქალაქში განთავსებული დროებითი ადმინისტრაციის ხელმძღვანელად ჰი დიმიტრი სანაკოვეი დაინიშნა. მანამდე იგი რუსეთის მიერ ოკუპირებული ე.წ. სამხრეთ ოსეთის მთავრობის დე ფაქტო პრეზიდენტი-მინისტრად, ვიცე-პრეზიდენტად და საგანგებო სიტუაციაში მინისტრად მუშაობდა.

ჯერ კიდევ 2022 წლის დასაწყისში, ჩვენი ქვეყნის საკანონმდებლო ორგანოში, ევროპასთან ინტეგრაციისა და საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტების ერთობლივ სხდომაზე, სადაც

საქართველოს საკითხზე ევროპარლამენტის მომხსენებელს სვენ მიკსერს უსმენდნენ, პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარემ ნიკოლოზ სამხარაძემ ევროკავშირის მიმართ, ტერმინი „სამხრეთ ოსეთი“ ოფიციალური გამოყენებიდან ამოიღო.

იქვე განმარტა, ტერმინი „სამხრეთ ოსეთი“ სტალინის მიერ 1922 წელს შეიქმნა და საქართველოს კონსტიტუცია არ ცნობს.

„თქვენ და დასავლეთი ებრძვიან სტალინისტურ გამოვლინებებს. ამის საწინააღმდეგოდ, თქვენ იყენებთ ტერმინს „სამხრეთ ოსეთი“ ყველა თქვენს დოკუმენტში, რომელიც ასევე სტალინისტური ტერმინია და 1922 წელს შეიქმნა. მანამდე ის არ არსებობდა. „სამხრეთ ოსეთი“, ასეთ წარმონაქმნს საქართველოს კონსტიტუცია არ ცნობს. ამიტომ ჩემი თხოვნაა, მოწოდებაა, რომ ვიმსჯელოთ ერთად, როგორ შეიძლება ამოვიღოთ ეს ტერმინი საერთოდ თქვენი ოფიციალური დოკუმენტებიდან. არ არის სასიამოვნო, ევროკავშირი ან თუნდაც ნებისმიერი სხვა ჩვენი სახელმწიფო სტალინისტური დღისასხელდება იყენებდეს. თუ ჩვენგან ოფიციალური მმართველა საჭირო, ამას გავაკეთებ.“

მართალია, ტერმინი „სამხრეთ ოსეთის“ გამო, სვენ მიკსერმა აღნიშნა: „ეს უნდა ჩავინიშნოთ და გავითვალისწინოთ მომავალში, როდესაც ევროპულ დოკუმენტებს შევიშუშავებთ.“ მაგრამ მისი ნათქვამი დარჩა „ხმად მღალაღებლად უდაზნოსა შინა.“

ყოველივე გამოადინებულთან გამომდინარე, ვისია, ვისი „გამოჭრილი“ ავტონომია ან თბილისის ცენტრში (პ. ქაბთარაძის ქუჩის 8060 №1), წლევის მანძილზე განთავსებული კეთილმოწყობილ დეპარტამენტში, ვისთვის და რისთვის შეიქმნა „სამხრეთ ოსეთი“ ადმინისტრაცია?

საკითხავ-საწუხარ არს ესე“...

როგორც ოდიკაპე, ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, რესპუბლიკის ლამაზურობული ჟურნალისტი.

დმართო ჩემო, რა დრო გასულა ჩვენი პირველი შეხვედრის შემდეგ – თითქმის ოთხ ათეულ წელიწადზე მეტი!

რამდენ შოკი, გასული საუკუნის სამოცდაათიანი წლების ბოლოს, თბილისის დამატებითი სასწავლებლის მშენებლის მოღვაწეობა გაჩერდა.

მანამდე ერთმანეთთან მისასვლელი გზა პირველდება ორი ქალაქის ხელისუფლებამ, კულტურის და მშენებლობის მოღვაწეებმა გაჭრეს.

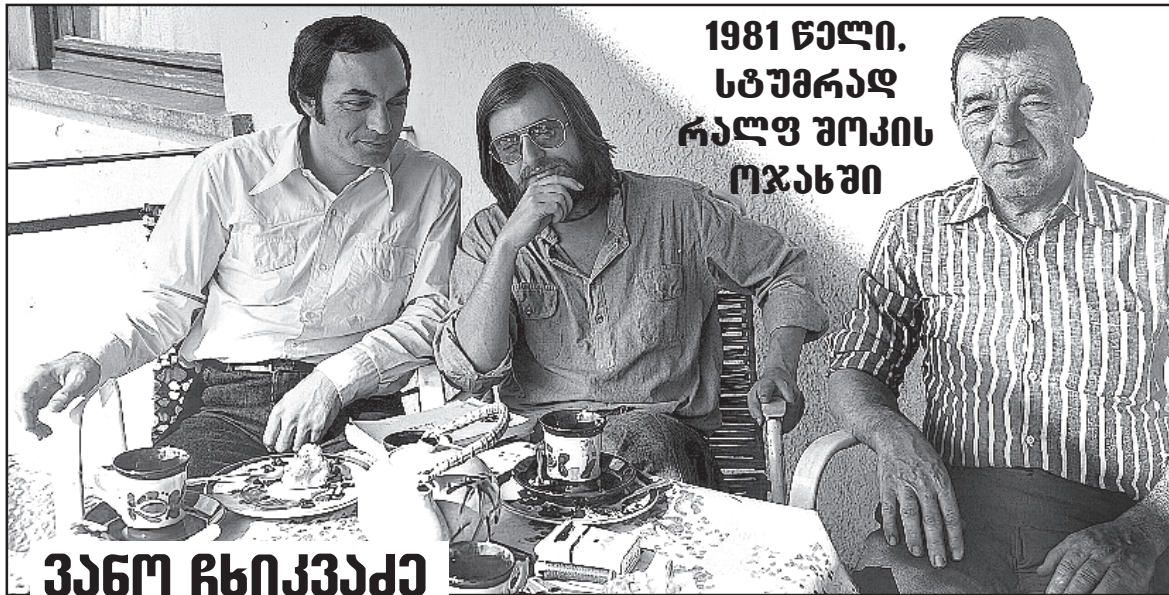
ერებს შორის კულტურაზე უფრო საიმედო შედეგად არ არსებობს. საბჭოთა ერთ საერთო სივრცეში ჩაყვანილ საქართველოსთვის ის სარკმელი გაიღო, რომელიც დასავლეთში დამოუკიდებლად, „ჩვენი სახელითა და გვარით“ გაგვახედებდა!

„გავიხედეთ“ და იმათაც „შეგვიხედეს“! – მართალია ისევ „მეორე რომის“ – მოსკოვის „გავლით“, მაგრამ იმის გასარკვევად მაინც ემართა, დასავლეთს რომ გავგო „ჩასტეკა“ და „მრავალფეროვნება“ კულტურის საერთო საძირკეზე რომ არ იყო დამყნობილი.

გერმანულზე უკეთესად ვინ შეიგრძნობდა და შეაფასებდა, ჩვენ ვიყავით ერი – ქრისტეს ერთგულებისთვის არაერთ განსაცდელგამოვლილი, ფოლადივით ნაწრთობი, საკაცობრიო კულტურის ერთ-ერთი გამორჩეული შემოქმედი.

მოკლედ, გულმა გული იცნო!

მეგობრობის ხიდი, მხოლოდ ცალი მხრიდან ვერ აშენდება, სწორედამ შემთხვევითი არ იყო, რომ „მშენებელთა ხიდის“ მეორე მხარის ბურჯებად გამოჩენილი რეჟისორები ჰერმან ჰაქს-მუხი და ჰერმან ჰაქს-მუხი იდგნენ.

ჰერმან ჰაქს-მუხი

1981 წელი,
სტუმრად
რალფ შოკის
ოჯახში

მეგობრობის კოცონი ისევ ანთო!

სამწახროდ, ბატონი ვერნერი ვერ მოესწრო ჩვენი ურთიერთობის კიდევ უფრო განმტკიცების წლებს – როდესაც თბილისში სპექტაკლს დგამდა, უკვე უკურნებელი სენით იყო დაავადებული.

საარსებოში, იქაური მწერალთა კავშირის მიერ მიწვევებს, ლაშა თაბუკაშვილს და მე მადლობას გვიხდით და ისხენებდნენ ვერნერ ვაქსმუტის გარდაცვალების წინ ნათქვამს, თბილისში, ქართველებთან ახლოს გავნობამ, სიცოცხლე ორი წლით გამიხანგრძლივია.

რაც შეეხება ჰერმან ველდენს: თბილისში თუ საარბრიუკენის მუსიკალურ-დრამატულ თეატრში არაერთი სპექტაკლის და ფალონაშვილის ოპერების დამდგმელი, გვანცვიფრებდა თავისი „ზღვარგადასული“ სიყვარულით – ამაზე მეტყველებდა სოფელ კირფ-ბოიერენში მისი ვეებერთელა საცხოვრებელი სახლი, რომლის ყველა კუთხე-კუთუღიც კი საქართველოთი სუნთქავდა.

სწორედ ჩვენი და „დინამო“ – „ქართ-ცეისის“ საყვრელად ჩამოსული ქართული დელეგაციის პატივსაცემი კონცერტისა და ბანკეტის დაწყებამდე, თავისი სახლის „მინი სცენიდან“ ჩვენ და თანასოფლებლებს ჰერმანმა ასე მოგვმართა:

– მე საქართველოში აღმოვაჩინე ჩემი მუზა – აქ როდესაც ცუდად ვარ, „სამყურნალოდ“ საქართველოში ჩავდივარ, მაგრამ მხოლოდ ჩემი მეგობრობა არ ემარა, მინდა გენიალური ფილოსოფიის მიწააჩინო და ჩემი სოფელი ერთმანეთს დავამეგობრო!

გვერდები სხვაც ბევრი ჰქონდა ქართულ-გერმანული კულტურის საკეთილდღეოდ, მაგრამ შემდგომ წლებში, ჩვენი ქვეყნის ძნელბედობამ მათი აღსრულება არ იწეა – ურთიერთობათა კოცონი თანდათან ჩაინაწვდა.

მხოლოდ მაშინდელი, პრესაში გამოქვეყნებული ჩემი პუბლიკაციები მახსენებენ იმ ადამიანებს, საარსებოში თავისი უანგარო სიყვარულით რომ მოგვხიბლეს:

მატიას კნისბეი, გერმანულ ბუნგერტი, რალფ შოკი, შტეფი კნისბეი, მარტინ ბუჰორნი, ჰაინც და ელენ დიხელე, ლუ დანიელი და იო ენცვაილერი, მაგდა და ერნესტ მნიდლერი, ინგა, ალისა, რაინერი, მიხაელი, გაბი, თინი, ანგელიკა, ანდრეა... ჩამოთვლა შემოძლია გავაგრძელო... ურთიერთობათა კოცონი

ჩაქრა, მაგრამ ნატვერდელი უფრო გამძლეა, საკმარისია, სული შეუბერო, ნავლის საფარველს გადაიყრის – გასული წლების ერთ მშვენიერ დღეს, მაშინ ბერლინის უნივერსიტეტის პროფესორი და ახლა უკვე საქართველოს სრულუფლებიანი ელჩი გერმანიაში, ბატონი ალექსანდრე კარტოზია შემომხმარა, რამდენი ხანია გეძებთ საარსებოში მწერალი რალფ შოკი – მთხოვა, იქნებ გამიგოთ, ჩემი ძველი მეგობრის ჰერმან ვაქს-მუხის ასავალ-დასავალი!

აჰა, ნატვერდელს ხიდის მეორე ბოლოდან „სული შეუბერეს“!

მე და რალფ შოკი, თბილისშიც და საარსებოშიც განსაკუთრებული ურთიერთობა გვაკავშირებდა. იქ ყოფნისას გამაგნო მშობლები და მანქანით თითქმის მთელი საარის მხარე შემომატარა.

ამაზე ყარგი რა უნდა იყოს, ძველ მეგობარს რომ გაახსენდები!

ბატონ ელჩს, ცნობილ გერმანისტს, მწერალსა და მეცნიერს ალ. კარტოზიას უნდა ისევ აღდგეს ჩვენი კულტურული კავშირები.

„სიყვარული აგვამალუბესო!“

კაცობრიობა სხვა ვერაფრით აღუდგება საყოველთაო, მომძლავრებულ სიძულვილის „პანდემიას“.

ყველა დიდი მდინარე, სათავეში ჰატარა ნაქადულით იწყება.

ჩემი ძველი მეგობრის სტუმრობაც ამ „ნაქადულის“ გაღვიძებას ემსახურება.

ამ მისიის კეთილად აღსრულება იმათი ხსოვნისათვის პატივის მიცემა იქნება, ვინც ორივე მხრიდან აგებული ხიდის მშენებლობის სათავეებთან იდგნენ!

01.12.2025

დღეს ბთავაგობთ გერმანელი პოეტის სამიოდე ლექსს

რალფ შოკი

კაფეს წინ ვზივარ,
გადაყურებ მხიარულ ქუჩას.
აქ ხარ, პირისპირ
და შენს თვალგზში
ჩემი თვალგზის ანარეკლს ვხედავ...
ვიდრე მე მუზა მეფერება,
დაუფარავად
ეკეკლუცები გიტარის დამკვრელს,
ჩვენს მაგიდას რომ მეგობრად უბის...
დალონებული
ფიქრობ ჩემთვის –
საძაგლობაა!
და უხმოდ ვიბრძვით
ერთმანეთთან
შენი გულისთვის:
მე – კალმით,
ის კი – თავის გიტარით.

*
მოგყვები უკან,
სანაპიროს გასწვრივ მოგყვები,
ვცდილობ, ვიარო
შენს პატარა ნაფხურებზე.
მაგრამ როდესაც შეგვრუნდები
ბურგისაკენ –
ვხედავ,
ყვითელ ქვიშაზე განთხმულ
ნაკვალევს,
რომელიც უკვე ზღვას ნაუშლია.

სტუმრად წარსულთან

1.
მე გავცვანი
ორ სათნო მოხუცს –
ორ სევდიან ბიოგრაფიას –
ოცდაცამეტში იძულებით ვინც მიატოვა
გერმანია და ზედმა მძიმე გზებით ატარა.

ამის მიზეზი არ ყოფილა
ფარული სისხლი ანდა კომუნისტობა –
უბრალოდ მათი მართალი გული
ვერ შეეგუა უსამართლობას...

დრო გადიოდა.
ლტოლვილებს კი არვინ უხმობდა.
მხოლოდ ორმოცდახუთი წლის მერე
კვლავ დაუბრუნდნენ მშობლიურ მიწას.

აქ კიდევ ერთხელ
დაიფერფლა მათი იმედი,
როცა მიხვდნენ, რომ
სამშობლოშიც უცხონი იყვნენ...

2.
ოთხმოცდახუთის შესრულდა კაცი.
თეთრ ლექსებს თხზავს და
სონეტების წერის სურვილი
მან სიჭაბუკის წლებს გააყოლა...

ქალი უფრო ახალგაზრდაა –
პედაგოგიური მოღვაწეობა
ოცდაცამეტში „დაასრულა“,
როდესაც პიტლერს
თავისი პროტესტი წერილით ამცნო...

მას შემდეგ უკვე ქალის ამბავი
ჰოლანდიის და საფრანგეთის
გზებზე იცინა...

დაბრუნებულნი
მთიანი სოფლის ახლოს დასახლდნენ,
სადაც მათ ოცდაცხრამეტი წლიდან
მალავდა ერთი ბურგომისტრი,
რათა აღრენილ თანამომხმეებს
არ გაესრისათ...
ტრაგედიაა, როცა გერმანელს
თავისი ჯიშის რისხვისგან იცავ!

3
მათი პირველი შინა – ხის ქოხი –
თორმეტი კვადრატული მეტრის
ფართობი,
პატარა, როგორც თავისი სორო,
ღარიბი იყო და უბადრუკი,
ვით მოხუცების მთელი ცხოვრება.

მხოლოდ და მხოლოდ
სამოცდაერთში
შეძლეს, პატარა ოლა ჩაედგათ
ნატანჯ არსებებს
თავისუფლად რომ დაიტევდა.
იმ დღიდან უკვე აქ ცხოვრობენ,
ეს არის მათი
მძიმე სიცოცხლის ბოლო სადგური...

4
გათენებამდე კიდევ აღრეა –
ქალი კი უკვე ფეხზეა და
ზაღში ფუსფუსებს...
მხოლოდ ზამთარში,

როცა ყველაფერს
თოვლის სითქრთა დაეფინება,
უბის ყოფილი პედაგოგი საწერ
მაგიდას

და კაცის მსგავსად
ქათქათა ფურცლებს გულდაგულ
ავსებს...

დამით ხმაურზე მეღვიძება,
თვალვებს ვახელ და
მესმის, როგორ მუზღუნებს ქალი –
თურმე წყლით სავსე ვედროს
წაანყდა...

ამასობაში თენდება და ყველა
ვიღვიძებთ –
თუხთუხებს ცეცხლზე ჩაიდანი,
ეზოს კუთხეში
ჩვენი თეთრი პირსახოცები
ზეთისხილის ტოტზე ქანაოხს...

5
თანაგრძნობას გადაჩვეულებს
უკვირთ, როდესაც ვამზობ მადლობას.
სულ ცოტა ჰყოფნით –
მადლობლები თავად არიან
ალუბლის გამო,
რომელიც გუბინ ჩამოვეუკრიფე.

თარგმნა

ჰერმან ჰაქს-მუხი

იღბალს ვერ დავედურებით

სიდნეიში გაიმართა რაგბის 2027 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის წილისყრა, სადაც ცნობილი გახდა საქართველოს ნაკრების მეტოქეთა ვინაობა.

„ბორჯალოსნები“ B ჯგუფში მოხვდნენ, სადაც მათი მონინალმდევნი მსოფლიოს მოქმედი ჩემპიონი სამხრეთ აფრიკა, იტალია და რუმინეთის იქნებიან. სათქმელია, რომ წილისყრაში მეტ-ნაკლებად გავიმართლა, რადგან შესაძლებელი იყო მეორად რთულ ჯგუფში მოხვედრილიყავით, იქიდან გამომდინარე, რომ მესამე კალათაში ვიყავით განთესილნი.

სხვა ჯგუფში შემდეგნაირად გადანაწილდა:

A ჯგუფი

ახალი ზელანდია, ავსტრალია, ჩილე, ჰონგ კონგ ჩინეთი.

B ჯგუფი

სამხრეთ აფრიკა, იტალია, საქართველო, რუმინეთი.

C ჯგუფი

არგენტინა, ფიჯი, ესპანეთი, კანადა.

D ჯგუფი

ირლანდია, შოტლანდია, ურუგვაი, პორტუგალია.

E ჯგუფი

საფრანგეთი, იაპონია, აშშ, სამოა.

F ჯგუფი

ინგლისი, უელსი, ტონგა, ზიმბაბვე. შეგახსენებთ, რომ მსოფლიო ჩემპიონატი 2027 წლის 1 ოქტომბერს აიღებს სტარტს. იქიდან გამომდინარე, რომ გუნდები ექვს ჯგუფში ოთხ-ოთხ გუნდად გადანაწილდნენ, შემდეგ ეტაპზე გარდა 1-2 ადგილოსნებისა, საუკეთესო 4 მესამეადგილოსანიც გავა.

საქართველოს იტალიასთან მსოფლიო თასზე აქამდე არასდროს უთამაშია, ოთხგზის ჩემპიონ სამხრეთ აფრიკასა და რუმინეთს კი თითოჯერ შეხვედრია.

სამხრეთ აფრიკას ჩვენთვის სადებიუტო მსოფლიო თასზე, 2003 წელს ავსტრალიაშივე შევერკინეთ და ტურნირზე პირველი ლელო გავიტანეთ, თამაში კი მეტოქემ 46:19 მოიგო, ხოლო რუმინეთს 2011 წლის ახალი ზელანდიის მსოფლიო თასზე შეხვედით და 25:9 დავამარცხეთ. რაც შეეხება პრინციპულ მეტოქე იტალიას, მას ბათუმში ამხანაგური მატჩი მოუვდეთ.

ნავსი გატახეს

ხელბურთის ჩემპიონატი ლიგის მე-10 ტურში სორვატეთის ჩემპიონმა „ზაგრებმა“ ჩრდი-

ლოეთ მაკედონიურ „პელისტერს“ უმასპინძლა, რომელიც დაძაბულ ბრძოლაში 27:23 დაამარცხა.

გიორგი ცხოვრებაძემ ამ გამარჯვებაში წვლილი 3 გოლით შეიტანა, სულ კი მან კარში 7-ჯერ დაარტყა.

„ზაგრებისთვის“ ეს პირველი გამარჯვებაა ჩემპიონატი ლიგაზე და B ჯგუფში ბოლო ადგილზე, მომდევნო ტურში კი 18 დეკემბერს, პსუ-ს უმასპინძლებს.

Globe Soccer Awards-მა 2025 წლის საუკეთესო ფეხბურთელისა და თავდამსხმელის ჯილდოებისთვის ფინალისტების ვინაობა გამოავლინა, რომელთა შორის საქართველოს ნაკრებისა და „პარი სენ-ჟერმენის“ ფეხბურთელი ხმობა კვარაცხელია.

აღსანიშნავია, რომ ხვრია კვარაცხელია Globe Soccer Awards-ის ნომინაციებში პირველად მოხვდა. ქართველ ფეხბურთელთან ერთად საუკეთესო ფეხბურთელის წოდებისთვის უსმან დემმელე, დეზირე დუე, ერლინგ ჰოლანდი, ამრაფ შაკიში, ვინისიუს ჟუნიორი, რობერტ ლევანდოვსკი, კილიან მბაპე, ნუნუ მენდესი, კოულ პალმერი, პედრი, რაფინია, სალაპი, ვიტინია და ლამინ იამალი იმრძებიან.

რაც შეეხება საუკეთესო თავდამსხმელის ჯილდოს, კვარასთან ერთად ფინალისტები არიან უსმან დემმელე, პარი კეინი, რობერტ ლევანდოვსკი, რაფინია, კილიან მბაპე, სალაპი და ლამინ იამალი.

დუბლის შანსი

შეგახსენებთ, რომ Globe Soccer Awards-ი წლის საუკეთესო ფეხბურთელს და სხვადასხვა ნომინაციის გამარჯვებულებს 28 დეკემბერს დაასახელებს.

ყაზბეგის გაგზირზე, მე-60 სკოლაში...

იმ დროს, როცა ქვეყანაში საერთო-სახალხო მსჯელობა გაჩაღებული პრემიერ-მინისტრ მრამბაშვილის ინიცირებულ საგანმანათლებლო რეფორმაზე, გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება თეორიული ასპექტების პრაქტიკულ განხორციელებას, მათგან უმთავრესს კი, დაგვეთანხმებით, ცხოვრების ჯანსაღი წესის დამკვიდრება წარმოადგენს, რომელიც ახალი კონცეფციის ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულებაა.

თუ კონკრეტული მაგალითის მოძიებით დაინტერესდებით, შორს წასვლა არ დაგჭირდებათ – საბურთალოზე, ყაზბეგის ვაშლირზე მე-60 საჯარო სკოლაში მიმდინარე შეინიხეთ თავი და ნათქვამის ჭეშმარიტებაში თვალნათლივ დარწმუნდებით (დირექტორი შოთა მალაზონია, ფიზიკური აღზრდის მასწავლებელი საქართველოს სპორტის

დამსახურებული მოღვაწე, თაობათა აღმზრდელი მწვრთნელი და საშვილიშვილო ღონისძიებათა ორგანიზატორი ვახტანგ მაქანიძე, საინფორმაციო მენეჯერი თამარ ანდრიაძე, პედაგოგები შორენა ძანაძე და ნანა გაბისკირია, დამხმარე მსაჯი – მეათე კლასის მოსწავლე გიორგი ზულისკერია), სადაც რუდუნებით უფროხილდებიან ყოველი სემესტრის განმავლობაში გამოჩენილ სპორტულ მოღვაწეთა სახელობის ტურნირების გამართვის ტრადიციას მინი-ფეხბურთში.

ამჯერად მემორიალის მონაწილეებმა ღირსეული პატივი მიაგეს საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯის გურამ გვანცელაძის ნათელ სსოვნას.

პრიზიორები

მე-6 კლასი (დამრიგებელი ნინო ჯანკაშვილი).

მე-6 კლასი (დამრიგებელი თამარ ყიფიანი).

მე-5 კლასი (დამრიგებელი მანანა ქარაძე).

საუკეთესონი

მეკარები: დუდუ ღორეული, გიორგი რატიანი, ნიკოლოზ გვანცელაძე.

ბომბარდირი – ალექსანდრე ნოქარიშვილი.

მოთამაშე – ჩემპიონი გუნდის კაპიტანი რეზი ჭუმბურიძე.

აქტიურობით გამოჩენილი მობელი და მწვრთნელი – სიკო ჭუმბურიძე.

დავძენთ, რომ ინდივიდუალური ჯილდოების გადაცემის რიტუალი დამშვენა ბატონი გურამ გვანცელაძის შთამომავლობისა და ყველაზე ნორჩი გულშემატკივრის, ვახტანგ მაქანიძის შვილიშვილის ელისაშვილ მენთეშაშვილის სტუმრობამ.

11

შავი ზღვის ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალი სრული სკლით გრძელდება!

გათუში შავი ზღვის ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალს მასშტაბურმა ღონისძიებებმა მსოფლიო საზოგადოების ყურადღებას მიიქცია. ფესტივალის მსოფლიო საზოგადოების ყურადღებას მიიქცია.

სიტყვით გამოსვლისას აჭარის მთავრობის თავმჯდომარე აღნიშნა,

რომ განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია მსგავსი ღონისძიებების მხარდაჭერა, რაც ქმნის ახალ შესაძლებლობებს რეგიონში და აძლიერებს კულტურის სფეროს განვითარებას.

„აჭარის რეგიონი მუდამ იყო მრავალფეროვნებისა და კულტურული მემკვიდრეობის ცენტრი. ჩვენი განსაკუთრებული მნიშვნელოვანია ისეთი ღონისძიებების მხარდაჭერა, რომლებიც აძლიერებს ჩვენი ქვეყნის და რეგიონის კულტურულ სახეს და ქმნის ახალ შესაძლებლობებს. დარწმუნებული ვარ, საერთაშორისო ფესტივალებითა და ღონისძიებებით ჩვენი რეგიონი კიდევ უფრო გაამყარებს თავის პოზიციას, როგორც მნიშვნელოვანი კულტურული ცენტრი,“ – განაცხადა სულხან თამაზაშვილმა. ფესტივალი საქართველოს პრეზიდენტის, UNESCO-ს პატრონაჟით და საქველმოქმედო ფონდის „ლირას“ ორგანიზებით იმართება. აღსანიშნავია, რომ ფონდის დამფუძნებელი აჭარის კულტურის მინისტრი ელისო ბოლქვაძე. ხუთი დღის განმავლობაში მათში მრავალფეროვანი შემოქმედებითი აქტივობების ცენტრად იქცევა. ფესტივალი აერთიანებს მსოფლიოს წამყვან კლასიკური მუსიკის ვარსკვლავებს და ქმნის მნიშვნელოვან პლატფორმას ახალგაზრდა მუსიკოსების აღმოჩენისთვის.

ტივალი საქართველოს პრეზიდენტის, UNESCO-ს პატრონაჟით და საქველმოქმედო ფონდის „ლირას“ ორგანიზებით იმართება. აღსანიშნავია, რომ ფონდის დამფუძნებელი აჭარის კულტურის მინისტრი ელისო ბოლქვაძე. ხუთი დღის განმავლობაში მათში მრავალფეროვანი შემოქმედებითი აქტივობების ცენტრად იქცევა.

ტივალი საქართველოს პრეზიდენტის, UNESCO-ს პატრონაჟით და საქველმოქმედო ფონდის „ლირას“ ორგანიზებით იმართება. აღსანიშნავია, რომ ფონდის დამფუძნებელი აჭარის კულტურის მინისტრი ელისო ბოლქვაძე. ხუთი დღის განმავლობაში მათში მრავალფეროვანი შემოქმედებითი აქტივობების ცენტრად იქცევა.

აჭარის ხელოვნების მუზეუმი სწავლობს იაპონელი მხატვრის იჩირო კიკუტას გამოფენა გაიხსნა

ღონისძიებას აჭარის კულტურის მინისტრი, იაპონიის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი საქართველოში, მსოფლიოში ცნობილი იაპონელი პიანისტი, საელჩოს სხვა წარმომადგენლები და მოწვეული სტუმრები ესწრებოდნენ.

ოკინაველი მხატვრის შემოქმედება ძირითადად მოიცავს იაპონური მელნიისა და წყლის საღებავით შესრულებულ ნამუშევრებს.

ოკინაველი მხატვრის შემოქმედება ძირითადად მოიცავს იაპონური მელნიისა და წყლის საღებავით შესრულებულ ნამუშევრებს.

„საქართველო – კულტურათა გზაჯვარედინი“

ვენეციის 61-ე ბიენალეში მონაწილეობის მიზნით საქართველოს ეროვნული პავილიონისთვის ნაგებობის გახსნა მიმდინარეობს.

2026 წლის 9 მაისიდან 22 ნოემბრამდე გაიმართება ხელოვნების საერთაშორისო გამოფენა – ვენეციის 61-ე ბიენალე, თემა „მინორულ ტონებში“ (In Minor Keys). საქართველოს ეროვნული პავილიონში წარმოდგენილი იქნება პროექტი – „საქართველო – კულტურათა გზაჯვარედინი“. კულტურის სამინისტროს ინფორმაციით, 2026 წლის ვენეციის ბიენალესთვის მისმა კურატორმა, აფრიკელმა არტისტმა კოიო კუომ ჯერ კიდევ 2025 წლის მაისში შეიმუშავა მხატვრული კონცეფცია. არტისტის გარდაცვალების შემდეგ, მისი სამუშაო ჯგუფის წევრები აგრძელებენ ამ იდეის რეალიზებას.

სამუშაო ჯგუფის წევრები აგრძელებენ ამ იდეის რეალიზებას.

„გაცნობებთ, რომ საქართველოს ეროვნული პავილიონის პროექტი მონაწილეობისათვის საკუთარი ნამუშევრის წარდგენა შეუძლია ნებისმიერ არტისტს, ვისაც თანამედროვე ვიზუალური ხელოვნების საერთაშორისო პლატფორმაზე მონაწილეობის გამოცდილება აქვს. ბიენალეში მონაწილეობის მიზნით, საქართველოსა და უცხოეთში მოღვაწე არტისტებს, ფიზიკურ ან იურიდიულ პირებს საკუთარი მხატვრული ნამუშევრის ანოტაციისა და ვიზუალური მასალის (ფოტო, რენდერი, ვიდეო) გაგზავნა შეუძლიათ პროექტის საორგანიზაციო ჯგუფის ელექტრონულ მისამართზე – georgianpavilion2026@gmail.com

გაგზავნილი ნამუშევრის კონცეფცია და ვიზუალიზაცია უნდა შეესაბამებოდეს პავილიონის მიერ წარსადგენ მხატვრულ კონცეფციას. ნამუშევრების მიღების ბოლო ვადაა 2025 წლის 25 დეკემბერი, ხოლო შერჩეულ კანდიდატებს პროექტის საორგანიზაციო ჯგუფი დაასახელებს საქართველოს პავილიონის საერთო კონცეფციის დადასტურების შემდეგ, არაუგვიანეს 2026 წლის 1 მარტისა, – აღნიშნულია გავრცელებულ ინფორმაციაში.

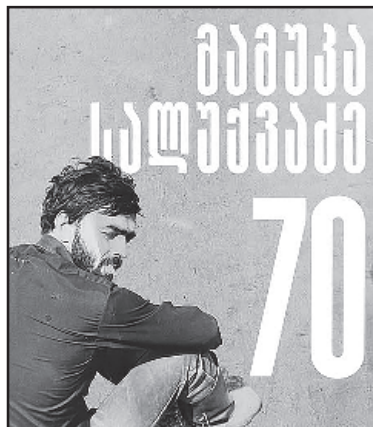
მამუკა სალუქვაძის საიუბილეო და სსრკ-ის საღამო – მწერალთა სახლი

მწერალთა სახლი მსახიობი, მსახიობის, რეჟისორის, მთარგმნელის, რედაქტორის – მამუკა სალუქვაძის დაბადებიდან 70 წლის საიუბილეო და სსრკ-ის საღამო გაიმართა.

ღონისძიებაზე წარმოდგენილი იყო მამუკა სალუქვაძის (1955-1997) არქივის მრავალფეროვანი ექსპოზიცია: წიგნები, პუბლიკაციები, ხელნაწერები, ფოტოგრაფიები, ჩანახატები, პოსტერები, აფიშები, მის მიერ გამოცემული გაზეთებისა და სხვადასხვა პროექტის ნიმუშები.

ავტორის შემოქმედებაზე ისაუბრეს მწერლებმა – გიორგი ლომუნიძემ, მაკა ჯიხაძემ და სხვა მოწვეულმა სტუმრებმა. მათ გაიხსენეს მამუკა სალუქვაძის გამოჩენილი ლიტერატურული ასპარეზები და ისაუბრეს მისი პიროვნებისა და შემოქმედების მრავალმხრივ მნიშვნელობაზე.

ღონისძიების ფარგლებში გაიმართა რეჟისორ ქეთევან-ხათუნა ბეღელაძის მიერ დადგმული პიესის ჩვენება, რომელშიც მონაწილეობდნენ ახალგაზრდა მსახიობები: ფიქრია ნიქაძე, გიორგი გოგუაძე (გორის გიორგი ერისთავის სა-

ხელობის თეატრი), ანა ლევინი, გიორგი გელაშვილი და კოკო შაბუნიშვილი.

საღამოს მნიშვნელოვანი ნაწილი იყო მამუკა სალუქვაძის მიერ გადაღებული ფილმის – „უკანასკნელი ფოთლის“ ჩვენება. სტუმრებს შესაძლებლობა ჰქონდათ, გაეცნობოდნენ მწერლის მემორიალურ ფოტო-ვიდეოარქივს და ხმოვან ჩანაწერებს, ხოლო საღამოს მუსიკალურად იწვეოდა გურგულიას სიმღერები ამშვენებდა.

„სწავლობს აფხაზების უცნობი ისტორიები“

ეპისტემის აქამდე ნაკლებად ცნობილი ისტორიული ფაქტები და მოვლენები აფხაზი არისტოკრატების ოჯახების (მერვაშიძეების, ეშუვაძეების, მარშანიშების, ანჩაბაძეების, მარლანიშების, ჩხოტუების) და მათი შთამომავლების შესახებ. ნიკოლოზ და ჩარლზ ჩხოტუების არქივი, რომელიც დოკუმენტური ფილმის შექმნის ერთ-ერთი საფუძველი გახდა, ეროვნულ ბიბლიოთეკაში ინახება. აქვე ფუნქციონირებს ჩხოტუების სახელობის დარბაზიც.

პროექტი 2022 წელს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის, საზოგადოებრივი მაუწყებლისა და საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკის თანამშრომლობით დაიწყო. ფილმის ჩვენებას აფხაზეთის მთავრობის, საზოგადოებრივი მაუწყებლის, ეროვნული ბიბლიოთეკის, აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს, საკანონმდებლო და აღმასრულებელი ხელისუფლების წარმომადგენლები დაესწრნენ.

საქართველო

გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი
სვანტა ქობულა
(599-36-00-35)

რედაქტორის მოადგილე
მამუკა ვაშაძე
(597-22-07-04)

შემოქმედებითი ჯგუფი:
ალექო ასლანიშვილი, თემურ ქორიძე, თათარ ტურაბელიძე, გია პლატონიშვილი.

პირისა და მარკეტინგის მენეჯერი
რუსუდან ქობულა
(577-77-27-17)

ტექნიკური რედაქტორი:
კახა ქორიძე.

სტილისტი-კორექტორები:
ნაირა კეკელია, მაია იორამაშვილი.

ოპერატორი
შორენა გვილია.

გაზეთის განახლებული ლოგოს ავტორი
გიორგი ნადარეიშვილი.

მისამართი:
თბილისი, აკაკი წერეთლის №116

წერილები გამოგზავნეთ ელექტრონულ მისამართზე:
sak@sak.ge

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

ფაქტების სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. საავტორო უფლებები დაცულია. რედაქცია პასუხს არ აგებს სოციალური ქსელებიდან და სხვა მედია-საშუალებებიდან გადმოგზავნილ, ან უხსოვრო პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე.

იბეჭდება სტამბა „ქოლოში“
ე. ბაღდაძის №3

კოდორი
კავშირი
uac(უაკ)070.4(479.22)
C-323

რეკლამისთვის დარეკეთ:
577-77-27-17
rkobulia29@gmail.com
ნაგებობის თანხა
ჩარიცხეთ ანგარიშზე:
GE90BG0000000538329790

მოგაწვდომი
ნომერი
გამოვა
ორგანიზაციის
8 დეკემბერს